

HLAS NÁRODA

„Vy reprezentujete
ve svobodném světě vlast.
Vlast potřebuje lasku a pomoc.
Buďte svorní!
Jen svornými Bůh zehnáva.“

JOSEF KARDINAL BERAN,
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Tel.: (312) 762-2044

Udržem českého vědomí, řeči
a noviny v Americe žádá osobní
oběti a nadšené spolupráce
každého z nás.

Cena: 75 centů

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623

Roc. (Vol.) XII. — Číslo (No.) 26.

Saturday June 27, 1987 (Sobota 27. června 1987)

FILIP ČERMÁK TUCHOMĚŘICKÝ zakladatel „Svatoboru“ narodil se před 189 lety a právě před 110 roky zemřel.

Až dosud jsem jeho jméno ani neznal, protože jsem se o něm nikde nedočel. Ani na Akademickém gymnasiu v Praze se nám o něm náš jinak výborný přísný češtinář a vlastenec prof. Václav Zíd nikdy slovem nezminil. Teprve minulou neděli při četbě anglického článku o různých literárních cenách a nadacích v západním světě mne napadlo, že bych se mohl také konečně informovat a poučit o tom, pamaťoval-li vůbec také někdy někdo v našem národě na to, aby se dostalo uznání a nějaké praktické odměny nadaným spisovatelům za to, že náš národ svou spisovatelskou prací vychovávali a povznášeli k vyšším metám. Listoval jsem ve starém Ottově slovníku a nakonec jsem byl přece jen odměněn, když jsem našel v 24. svazku Ottova naučného slovníku - (na str. 413-14), jméno „Svatobor“ - spolek k prospěchu českého spisovatelstva a české literatury, který za prvních 53 let své existence vyplatil našim významným spisovatelům a jejich rodinám 802,398 v korunách předválečné hodnoty - (miní se před I. světovou válkou; po 75 letech svého trvání do roku 1936 - dokonce 5,897,864 Kč. Samozřejmě, že jsem z toho měl upřímnou radost, ale ta se ještě zvětšila, jakmile jsem se v dalších rádcích dočetl, jak vůbec vznikl. Podnět k jeho založení dal Fr. Palacký v Praze v prosinci 1861. Za cíl mu určil podporu českých spisovatelů a umělců, zejména chudých a těch, kteří začínali. V případě potřeby měl Svatobor pomoci jejich rodinám, uctívat památku zesnulých buď vydáváním jejich spisů a životopisů, nebo pečovat o jejich hroby a

památníky. Prvním předsedou Svatoboru byl Palacký, který mu dal i cílové heslo: „Pomáhej, osvěćuj, pamatuj!“ - První ceny spisovatelům mohl Svatobor udělit z nadace Filipa Čermáka Tuchoměřického, R. Šetky, Fr. L. Riegra, Ferdinanda P. Náprstka a Václava Beneše Třebízského. Tu radost mi zvětšilo nejdříve - jako českému knězi - jméno Václava Beneše Třebízského. Vděčně jsem si na něho hned vzpomněl Otčenášem, abych mu poděkoval, že mu nic nevdala Palackého československá víra, a že u toho záslužného podniku „Svatobor“ byl prostě také český katolický kněz. Pak jsem hledal, kdo byl vůbec Filip Čermák Tuchoměřický, a to jsem ani nevnímám, že se v tom nedělním vedru už pořádně potím. „Slavných Čermáků, kteří se pro své vědecké a národní zásluhy dostali do Ottova naučného slovníku je totiž prozatím asi 13 či patnáct. Jsou mezi nimi jeden skladatel, dva lékaři, dva malíři, archeolog, spisovatelé, právník, ředitel průmyslové školy, fyziolog, právník a tři kněží. Filip z Tuchoměřic, lidem nazývaný vlastnil, Karel Dominik, strahovský premonstrát, profesor, knihovnik a spisovatel, a nakonec byl i výtečným knězem a spisovatelem Václav Čermák, který byl po 9 let farářem v Ratajích Hrozených, a nakonec se vrátil do Hradčína, kde začal r. 1861 kaplanovat.

Životy a dílo všech těch českých Čermáků - v Ottově slovníku zaznamenaných - jsou ovšem velmi zajímavé - (a to se tam ještě dosud nedostal náš známý chicagský starosta Čermák!); mne však tentokrát hlavně zajímal jen ten Filip,

který stál u kolébky naší první literární nadace „Svatobor“. A tak jsem z těch různých článků v naučném slovníku vyčetl pro sebe i pro Vás, milí čtenáři Hlasu národa je zkrátka tohle:

Filip Čermák se narodil v nikoliv docela chudé, český uvědomělé kupecké rodině 7. května 1798 v Tuchoměřicích. Byl nadaný, a proto jej jeho rodiče na radu pana faráře poslali na studii do Prahy. Tam se brzy seznámil s předními buditeli národa, s Jungmannem a s Klicperou. Ještě před maturitou se dověděl o jejich těžkostech a stescích, s nimiž se denně setkávají ve své národní buditelské práci. Masa lidu je lhostejná, a ti, kteří se obětují a pracují, jsou navíc stíháni rakouskou policií a i hmotně strádají jen proto, že se věnují a obětují národní práci.

Student Filip Čermák byl „klid“as“, vyrovnané povahy, hluboce věřící křesťan, a tak začal přemýšlet, jak by mohl být nejvíc národu užitečný. Dospěl k závěru, že je třeba nejdříve lid trpělivě vychovávat a na dobré dílo mít peníze. Protože byl po vědění dychtivý, chtěl studovat dál a do ženění nijak nespíchal. Proto se nakonec rozhodl stát se knězem - (říkával humorně, že z egoistických důvodů, aby se nemusil starat o rodinu) - a ve svých 23 letech vstoupil r. 1821 do pražského semináře. Po výborných studiích byl r. 1825 vysvěcen na kněze a jeho první kaplanské místo bylo v Medonosích. V roce 1840 byl jmenován farářem v Liběchově u Mělníka, kde teprve začala jeho mnohostanná národní a mecenáská činnost. Už dávno byl sice přesvědčen, že bez peněz se dá v národní práci těžko co dělat, a tak poctivě šetřil. Hlavně se v Liběchově upřímně seznámil s majitelem liběchovického panství, tehdy již všeobecně známým příznivcem českého národa, velkostatkářem Veithem, Nadchnul jej pro myš-

Filip Čermák Tuchoměřický
(† 24. 6. 1877)

lenku výstavby „Slavína“ na pražském Vyšehradě a k pozvání českých umělců a spisovatelů na pravidelné schůzky a „dýchánky“ do Liběchova.

V roce 1864 se rozjel do Prahy za Palackým a Riegre, přivezl jim 10 tisíc zlatých k právě zakládanému Svatoboru, požádal je, aby se koupili dlužní úpisy města Prahy a z jejich úroků, aby se vyplácely literární ceny zasluhujícím a potřebným českým spisovatelům. Trval na vypracování „stanov“ Svatoboru a na tom, aby se vyzývali k dalším darům obětiví národovci. Za dvanáct let se do Prahy vrátil a r. 1876 přivezl Riegrovi dalších 6,657 zlatků, z nichž si vymínil věnovat celou tisícovku na postavení pomníku Palackému. Přitom všem farář a

nakonec osobní děkan Filip Čermák podporoval každého známého chudého studenta na studiích, přispíval na vydávání knih, na sirotky a na chudé seminaristy, jimž věnoval i své skromné dědictví po rodičích. Když „objevil“ výtvarnické nadání jednoho svého školáka, poslal jej vyučit se řezbářství a nakonec jej doporučil svému váženému příteli Veithovi, který jej poslal na studii do Prahy, a tak se našemu národu zrodil známý sochař Václav Levý. A tak dozajista uznáte, milí čtenáři Hlasu národa, že je jen věci spravedlnosti a upřímné vděčnosti, abychom si na vzácného kněze - mecenáše a upřímného vlastence dp. Filipa Čermáka z Tuchoměřic vděčně vzpomněli u příležitosti 110. výročí jeho úmrtí.

Sloupek informací

o odvážném a vytrvalém boji protikomunistických partyzánů v africké Angole a o jiné africké zemi - Nigeru - kterou nechává Moskva zcela napokoji, protože je chudobná, a tak at' se o ni stará Západ.

Podobně jako v Afghánistánu, i v africké Angole jsou obránci svobody ochotni proti komunismu bojovat, ale svobodný Západ jim jen skrblicky pomáhá kapku po kapce. V západoafrické Angole dosud stále bojují proti marxistické vládě hlavního města Luandy pro-západní guerilové UNITA - (Národní jednota pro úplnou nezávislost Angoly), jejich velitelem je dr. Jonás Savimbi, který vystudoval v Anglii politické vědy. Tito guerilové mají nyní v moci jihovýchod Angoly, od hranice Namibie až po železnici Benguela; v této části, zvané „osvobozené území“, žije asi milion obyvatel z celkového počtu sedmi milionů Angolanů. Savimbiho nadšení bojovníci - (jichž je asi 64.000) - mohou snadno podnikat výpady i do jiných částí Angoly. Tito bojovníci jsou dobře vycvičení a bojují s odhodlaností a přesvědčením. Proti nim stojí asi 80.000 státních vojáků marxistické

vlády Angoly. Savimbiho partyzáni tvrdí, že by s nimi snadno skoncovali, kdyby jim nepomáhalo asi 30.000 kubánských vojáků a sovětských „vojenských“ poradců. Uvnitř území, drženého partyzány UNITA, však vláda drží ve své moci čtyři města: Cazombo, Luacano, Lercusse a Lumbala; má v nich posádky vojáků v celkovém počtu 5.600. Hranice tohoto „osvobozeného území“ však nejsou přesně vymezené a často se mění; neví se tedy s jistotou, zda Savimbi má pod svou kontrolou už třetinu či jen čtvrtinu území Angoly. V jiných částech země vláda drží v rukou města, avšak partyzáni tam mohou snadno proniknout na venkov s pomocí domorodého obyvatelstva. Mohou proniknout až do nejsevernější provincie Uige, jejíž část mají ve své moci už delší dobu. Prozatímni hlavní město „osvobozeného území“ a zároveň hlavní vojenská základna guerilu UNITA

je v Jamba na jihu - asi 100 km od hranice Namibie. Toto město, které má sloužit za výkladní skříň guerilů UNITA pro příležitostně návštěvy ze Západu, je udržované v dobrém stavu; jezdí tam pravidelně autobusy. Na křižovatkách ulic jsou dopravní světla, je tam zorganizována poštovní služba, děti pravidelně chodí do školy, zdravotní a nemocniční služba jsou v dobrém stavu, správa města je dobře vedená, a na tamním letišti přistávají zaurská a jihoafrická letadla. Jak je tomu v jiných střediscích t.zv. osvobozeného území se však s jistotou toho mnoho neví. Jeden mladý důstojník Savimbiho řekl o povaze a cílech UNITA: „My nejsme žádné hordy vulgárních teroristů či potulných banditů. Jsme opravdovými vlastenci. Dříve jsme bojovali proti portugalským kolonizátorům za nezávislost země, nyní bojujeme proto, abychom zbavili svou rodnou Angolu sovětských a kubánských vetřelců.“ Pak jen dodal, že se jen dívá tomu, že Západ jim neposkytuje více pomoci, ačkoliv oni bojují z přesvědčení proti komunismu, proti vlívě SSSR v Africe a tím zároveň i pro Západ. President Reagan přijal 30. ledna 1986 v Bilem domě návštěvu Jonáše Savimbiho a slíbil mu věnnou výpomoc: ještě v témž roce hnutí UNITA obdrželo od USA zbraně v hodnotě 15 milionů dolarů. Od té doby je president Reagan u Savimbiho a jeho vojáků a přívrženců ve velké úctě, ale potřebovali by všeho více. Výzbroj bojovníků UNITA sestává většinou ze zbraní, ukořisťených v bojích s vládní armádou. Tyto zbraně - tanky, trucky, moždíře, kulomety a vojenské pušky - jsou sovětské výroby; jejich opravy se provádějí v řemeslnických dílnách města Jamba. V Jižní Africe si kupují různé potraviny a textilie; obilí, zeleninu a ovoce jim poskytuje farmářské území v okolí města Mavinga, které drží v moci. V samotném „osvobozeném území“ žádná měna neexistuje. Finanční prostředky, aby si mohli z ciziny opatřit válečné potřeby, potraviny a uniformy, získávají jednak prodejem diamantů - (prý asi 3.000 lidí je zaměstnáno jejich těžbou) - prodejem vzácného dřeva z tamních lesů, vyváženého do Portugalska a Jižní Afriky, jakož i prodejem sloních klů a rohů nosorožců, za které se na Západě dobře platí. Vloni prý UNITA obdržela za prodej diamantů 385 milionů dolarů; toto číslo se zdá silně přehnané, avšak není možno je nějak ověřit. Maso pro armádu se prý

obstarává lovem antilop. Přesprava bojovníků a vojenských potřeb v této džungli - bez sítě moderních cest - není snadná. V osvobozeném území prý bylo možno upravit a je možno udržovat cesty, sjízdné i pro trucky, avšak jinde vojáci UNITA se musejí prodírat džunglí pěšky. K nejbližší frontě „Cuito Canavale“ se z Jamba dostanou pomocí trucků za 44 hodin, a k železniční Benguela asi za týden; od této železnice více na sever pak musejí pokračovat pěšky a do severní provincie Uige jim pak trvá cesta asi dva měsíce. V dřívějších letech se Savimbiho bojovníci domnívali, že se snadno a rychle zmocní celé země a osvobodí ji od komunistů; proto často říkali: „zítra budeme v Luandě“. Ukázalo se však, že tento cíl není tak snadno uskutečnitelný, zejména když kubánští vojáci chrání tamní marxistický režim a Sověti poskytli vládní armádě moderní zbraně v hodnotě několika bilionů dolarů. Protože nyní vědí, že se Angoly vojenskou cestou nemohou tak snadno zmocnit, dnes Savimbiho hnutí spíše hlásá politiku „národního smíření“ a snaží se ukazováním své vojenské síly a různými vojenskými akcemi „přinutit“ vládu v Luandě k vyjednávání. Tamní vláda rovněž není dostatečně vojensky silná, aby dosáhla nad guerily UNITA rozhodného vítězství vojenskou cestou. Dnes se zda, že občanská válka v Angole potrvá ještě dlouhá léta. Reaganova vláda se proto rozhodla poskytnout bojovníkům Savimbiho i letos různé zbraně včetně protitankových a protitankových střel, v hodnotě 15 milionů dolarů. - Kubánský brigádní generál Rafael del Pino Diaz, který uprchl do USA, oznámil, že od roku 1976 až dosud bylo v Angole při bojích zabito na 10.000 kubánských vojáků. Toto číslo zhruba souhlasí s odhadem, který Spojené státy učinily samy o kubánských ztrátách v této zemi. A kdyby US kongres byl prozíravější a

poskytl partyzánům Savimbiho alespoň polovinu pomoci, kterou posílá Moskva marxistické vládě v Luandě, Savimbiho partyzáni by si věděli s vládními angolskými vojáky rady ještě i dnes, a tím by pomohli vyřešit vojensko - politickou situaci jak v sousedním Mozambiku, tak v Namibii, jejíž opravdu demokratická nezávislost by zase uspíšila řešení problémů v Jižní Africe. Jenomže - někdo mocný tomuto řešení ve skutečný prospěch místních obyvatel nepřeje, a tak se t.zv. světové mínění „vodí za nos“, podobně jako tomu bylo při zcela neruském a dokonce i protiruském usilí o mnohamilionovou podporu bolševické revoluce v Petrohradě v r. 1917, z níž vyšel dnešní vojensky silný a po světovládě žiznivý SSSR.

Do země, kde bezmála ani tráva neroste, se mezinárodní komunismus „nežene“ a přechoťně nechává jejich starosti západním zemím. Stredoafrická země Niger, ležící v Sahelské zóně - (o šestinu menší než Aljaška neboli desetkrát větší než je Československo) - má jen pět milionů obyvatel. Ze tří čtvrtin je pokryta Saharskou pouští. Ekonomicky je jednou z nejhudších a nejzanedbanějších zemí světa, proto se někdy říká, že „ve skupině zemí Třetího světa Niger patří ke skupině „mezinárodních zebreků.“ Hrubý národní duchod („per capita“) - tam činí pouze asi \$300 ročně. V letech 1983-84 byl Niger - jako jiné země Sahelské zóny - postihen katastrofálním suchem. Tehdy se jeho poušť rozšířila až k hlavnímu městu Niamey, ležícímu na jihu země. Polovina z 15 milionů krav a koz, vlastněných obyvatelstvem, bud' pošla hladem a žisni, anebo musila být poražena. Úroda prosa a sorgha uschla na polích a bez masivní mezinárodní výpomoci by asi většina obyvatel Niagu bývala zahynula hladem. Mluví fran-

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

(USPS 291-62000)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilů a potřebám našich drahých doma

BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

VDÁVÁ KAŽDOU SOBOTU:

„VELEHRAD“, ČESKOAMERICKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO

PUBLISHED EVERY SATURDAY BY:

CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.

2657-59 S. LAWNDALE AVE. CHICAGO IL. 60623

Telefon: 762-2044

EDITOR - ŘÍDÍ: Father VOJTECH VIT, O.S.B. s redakčním kruhem

POSTMASTER: Send address changes to: HLAS NÁRODA, 2657-59 S. Lawndale Ave. Chicago, Il. 60623

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CHICAGO, IL.

Subscription prices: Roční předplatné:

BY MAIL: In US per year \$30

To Canada per year US \$33

Overseas per year \$35

BY AIR MAIL: \$30 + AIR STAMPS

Právní poradce a zástupce: Henry T. SYNEK

111 West Washington Str. Suite 1360, Chicago, Ill. 60602

(312) 263-6060

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit, aniž by tím byl změněn jejich původní obsah.

June 27, 1987 — Vol. XII, No. 25.

DO KRAJANSKÉHO NEW YORKU A OKOLÍ Z dřívějšího „Cephalonia Restaurant“ na rohu 31. ulice v Astorii, N.Y.

je nyní
**ČESKO-POLSKÁ RESTAURACE
BESEDA SLOVANŮ**

Čechů, Slováků, Podkarpatských Rusinů, Poláků, Ukrajinců a Jihoslovanů.

Na jídelním lístku máme všechny slovanské speciality - kdo si co poručí.

Americká i importovaná piva, vína a likéry.

Velmi vhodné místo pro rodinné události - svatby, křtiny, narozeniny a přátelské besedy.

SRDEČNĚ VŠECHNY ZVE hostitelka Jarka

couzského velvyslanectví tehdy řekl, že „tato země byla ohrožena fyzickým zalknutím.“ V posledních dvou letech tam zase přelomě normálně a úroda prosa a sorgha - (hlavních potravin tamního obyvatelstva) - byla dobrá. V době před velkým suchem byla velmi důležitým zdrojem vládních příjmů, což a poslední dva roky v 1980 příjmy z prodeje uranové rudy západním zemím, které tehdy rozvíjely své nukleární programy, tvořily ještě celých 46 % vládních příjmů. Po r. 1982 však západní země své nukleární programy zpomalily a poptávka po uranové rudě klesla. Vláda Nigeru obdržela dnes z prodeje uranové rudy pouze 12 % svých příjmů. Tím era „uranových dolarů“ pro Niger skončila a z toho důvodu také cízily, které chtěly v Nigeru investovat svůj kapitál a založit své filieky, zanechaly začatá díla nedokončená a odešly ze země, když vláda Nigeru nebyla schopna jim za jejich práci platit. V té době zahraniční dluh Nigeru obnášel více než jeden bilion dolarů. Od té doby nigerská ekonomie prochází dobou krize a hrozí jí úplné zhroutil. Vládě presidenta Seyni Kountshe nezbývá než pomýšlet na rozvoj jiných ekonomických zdrojů. Na žádost Mezinárodního měnového fondu dala své finance do pořádku; vloni proto obdržela od této finanční instituce půjčku ve výši 60 milionů dolarů na vyrovnání svého rozpočtu; zároveň cízily věřitelé jí poskytly úlevy v podmínkách pro splácení svého dluhu. - Letos v březnu byli pozváni do Niamey delegáti ze Spojených států, z Francie, Německé spolkové republiky a ze Saudské Arábie; dále delegace Světové banky, Mezinárodního měnového fondu, Evropského rozvojového fondu, Rozvojových programů OSN, jakož i Úřadu OSN pro zemědělství a zásobování, aby spolu s nigerskou vládou jednali o ekonomickém a sociálním rozvoji Nigeru během pětiletky 1987-1991. Ministr pětiletky Soumaila předložil přítomným detailní plán, vypracovaný vládou, na ekonomický rozvoj Nigeru. Na splnění tohoto plánu byla od západní cíziny žádána ekonomická výpomoc ve výši 350 milionů dolarů ročně. Vláda Nigeru se zavázala, že se zdrží všeho nemístného zasahování do ekonomie, a že obdržených peněz bude užito k modernizaci a rozvoji nigerského zemědělství, k rozvoji místního potravinářského průmyslu a k výhově řemeslníků. Zároveň byl vysloven předpoklad, že

sousední Nigerie, která bude mít brzo asi 100 milionů obyvatel, bude vítaným odbytištěm pro nigerské zemědělské produkty. Hlavní plodinou, jejíž pěstování by se v zemi rozšířilo, by byla rýže; v přítomnosti se v Nigeru pěstuje rýže pouze na pobřeží řeky Nigeru a její úroda stačí pouze křýt asi 15 % spotřeby v zemi. Přítomní odborníci však vyslovili své výhrady proti tomuto programu. Upozornili na to, že pěstování rýže v Nigeru by bylo příliš nákladné. Už dnes rýže - dovezená do Nigeru z východní Asie - je dvakrát levnější než je rýže vypěstovaná v Nigeru samém. Lepší tedy bude nadále dovážet rýži z cíziny než ji pěstovat doma. Dostaví-li se navíc opět velké sucho, nová rýžová pole by byla zničena a pak by se zase musilo začínat od nuly, což by bylo prohibitivně nákladné. Suchá půda v Nigeru je dobrá pouze pro pěstování prosa a sorgha.

Ó tyto plodiny však není zájem ani v Nigerii ani kde jinde. Nigerie je velmi nejistým odbytištěm pro zemědělské produkty Nigeru, protože je politicky velmi nestála. Nigeru chybí potřebná infrastruktura pro převozem zemědělských plodin nejen do zahraničí, nýbrž i do různých částí vlastní země. Zbudování této infrastruktury bude velmi nákladné. Zakládat tedy ekonomii této země - (většinou pokryté pouští) - výhradně na zemědělství, se podle svrchu řečeného zdálo všem účastníkům konference velmi riskantním podnikem. V Nigeru by bylo třeba rozvinout průmysl, který je chráněn před nepřízní přírody. V tomto oboru by však v Nigeru bylo třeba začít téměř od nuly, ale nebylo o tom širěji jednáno: přítomní pouze jednohlasně uznali, že ekonomické těžkosti Nigeru jsou opravdu těžké vyřešit. Kromě těžby uranové rudy ekonomie Nigeru sestává pouze z primitivního zemědělství, z chovu dobytka a z „černého“ obchodu, který tam hojně vzniká. Vláda Nigeru však chce jít dopředu a pokusit se o uskutečnění svého plánu rozvoje zemědělství, obdrželi-li k tomu mezinárodní výpomoc.

Prestížní Barrington & Severozápadní předměstí
Přijďte bydlet do zelené, dýchat čerstvý zdravý vzduch, vyhněte se rušné dopravě. Pohodlné vlakové spojení.
 Starck Realtors slouží severozápadu nejlépe.
 Mluvíme též česky.
 Call LIBBY 381 - 0500

K PLNĚ NÁBOŽENSKÉ SVOBODĚ PATŘÍ, ABY:

1. rodiče měli právo předávat dětem vlastní náboženské přesvědčení, buď osobně, nebo s pomocí obce věřících;
2. rodiny měly právo dohlížet na to, aby se při výchově a výuce respektovalo náboženské přesvědčení jejich dětí;
3. věřící měli zaručeno právo poučovat se ve své víře, osobně, s druhými nebo v rámci příslušné náboženské obce;
4. každá obec věřících se směla organizovat podle vlastní hierarchické a instituční struktury;
5. každá obec věřících měla zaručeno právo vybírat si svobodně své kulturní představitelce a vychovávat je ve svých ústavech, jakož i jmenovat je a překládat podle objektivních potřeb svých věřících;
6. každá obec věřících měla právo otevírat své kulturní budovy či místa, zřizovat je a používat jich podle skutečných potřeb svých členů, jakož i dohlížet, aby se ve všech případech respektovalo jejich učení a náboženský ráz;
7. každá obec věřících měla právo vyměňovat si informace, tisknout, získávat, přijímat a popřípadě dovážet své náboženské a posvátné knihy a jiný náboženský materiál, týkající se vyznání a projevování náboženské víry a náboženského přesvědčení,

jakož i právo svobodně s nimi nakládat;

8. každá obec věřících měla k dispozici vlastní sdělovací prostředky, směla jich užívat k náboženským účelům a měla přístup k jiným veřejným formám sdělování informací za tímž účelem;

9. jak jednotliví věřící tak i jejich obec se směli navzájem stýkat a mít společně schůze, včetně pouťi, se souvěrci ve vlastní zemi i v zahraničí, a to na úrovni prostých věřících i jejich představitelů;

10. každý věřící měl právo být rovnoprávným občanem ve všech oblastech života ekonomického, sociálního, politického a kulturního, bez jakýchkoliv obav z diskriminace.

Žádal mons. Bačkis, podsekretář vatikánské Rady pro veřejné církevní záležitosti, vedoucí delegace Svätého stolce na zasedání KBSE ve Vídni 30. ledna 1987.

(přetiskeno z Londýnských Listů)

PIKNIK U LAURICHŮ
 19. července 1987

Odbočka Gen. Štefánik koná svůj výroční piknik pro své členy, jejich rodiny a přátele na krásné zahradě u jezera 1713 E. Grand Ave. Lindenhurst, Ill. Gril na opékání bude k dispozici. Studené nápoje a káva k dostání za malý poplatek. Přineste si lehátko.
 Těšíme se na shledanou!

Týden porobených národů (Captive Nations Week)

Hlavní vzpomínkový den bude letos v neděli 19. července v Marquette Park, Chicago. Mše svatá se bude konat v 10:30 ráno v „Nativity Church“ 69. a Washtenaw (69th Street and 2700 West). Vzpomínkový program začne ve 12 hodin v poledne v parku na 67th Str. a California Blvd.
 Výstava fotografií, map a jiných dokumentů bude v budově Daley Center (vchod z ulice) od 13. do 17. července. V nové budově státu Illinois (spodní poschodí) se bude vystavka opakovat od 20. do 24. července.
 V rámci vzpomínkového týdne budou též vydané odznaky, které budou na prodej na podporu organizace „Captive Nations“.

MÍSTNÍ SKUPINA SVU pořádá letní výlet k panu lékárníkovi Vlad. Holečkovi, do jeho letního sídla.

Datum: Neděle 28. června 1987
Čas: Od 12 hod. poledních do 6 hod. večerních
Místo: 40421 N. Lambert Rd. Loon Lake (Antioch, Ill.)

Doporučuje se vzít si s sebou plavky a vlastní občerstvení.

Na shledanou u Holečků!
 Dr. Ed. Dvorák, předseda
 Z. P. Brandler, tajemník

KLUB DOMOV Z NSČK A SPOLEK SV. VOJTĚCHA Z ČKJ
srdečně zvou na svůj tradiční společný

RODINNÝ PIKNIK
 pořádaný
 V NEDĚLI 9. SRPNA 1987
 V LESNÍ RESERVACI GROVE No: 1
 (Des Plaines Ave & 29. ul. v North Riverside)

Začátek ve 12:00 hod. v poledne

- * Speciality „piknikové kuchyně
- * Chlazené nápoje tuzemských i importovaných značek
- * Vyhrávat nám budou muzikanti všemi našimi krajany oblibené „Concertiny“
- * Přijďte všichni, kdo chcete v letním vedru pookřát v přátelském ovzduší a v Boží přírodě!

V případě nepříznivého počasí se „piknik“ koná v sále Velehradu na Lawndale Ave. v Chicagu.

DOBA "BĚHEM ROKU"

13. NEDELE "BĚHEM ROKU"

VSTUPNÍ MODLITBA: Bože, svou milostí jsi nás přijal za vlastní — a chceš, abychom byli syny světla. — Dej, ať nás nezaválí temnoty bludů, — nýbrž vědycky ať nás ozařuje jas tvé pravdy. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Duchu svatého žije a králuje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z DRUHÉ KNIHY KRÁLOVSKÉ (2 Král 4, 8-11, 14-16a)

Jednoho dne Elizeus procházel přes Sunem. Žila tam zámožná žena, která ho pozvala k jídlu. Kdykoli tam procházel, začel se tam najíst. A ona řekla svému muži: "Vím, že je to svatý muž Boží, který k nám vždy přichází. Upravíme mu v poschodí malou světničku a dáme mu tam lůžko, stůl, sedadlo a svícen a kdykoli k nám přijde, může se tam uchýlit."

Když tam zase přišel, začel do světničky a odpočinul si tam. Řekl: "Co by se dalo pro ni učinit?" Gechazi (jeho služebník) odpověděl: "Nemá přece syna a její muž už je starý." Elizeus mu řekl: "Zavolej jí!" Zavolał jí a ona zůstala stát u vchodu. On pravil: "Za rok v tomto čas budete mít v náručí syna."

2. ČTENÍ Z LISTU SVATEHO APOŠTOLA PAVLA ŘÍMANŮM (Řím 6, 3-4, 8-11)

Bratři! My všichni, kteří jsme byli křtem ponořeni v Krista Ježíše, byli jsme tím křtem ponořeni do jeho smrti. Tím křtem ponořeni do jeho smrti byli jsme spolu s ním pohřbeni. A jako Kristus byl vzkříšen z mrtvých Otcovou slávou, tak i my teď máme žít úplně novým životem.

Ještěže jsme však s Kristem umřeli, jsme pevně přeavděčeni, že budeme také mít účast v jeho životě. Víme totiž, že Kristus vzkříšený z mrtvých už neumírá, smrt nad ním už vlády nemá. Když umřel, bylo to proto, aby zničil všech jedinou provázku, a když žije, žije pro Boha. Tak i vy se považujte za mrtvé hříchu, ale za živé Bohu, když jste spojeni s Kristem Ježíšem.

SLOVA SVATEHO EVANGELIA PODLE MATOUŠE (Mt 10, 37-42)

Ježíš řekl svým apoštolům: "Kdo miluje otce nebo matku víc nežli mne, není mne hoděn; kdo miluje syna nebo dceru víc nežli mne, není mne hoděn. Kdo nenese svůj kříž a následuje mne, není mne hoděn. Kdo nalezne svůj život, ztratí jej; kdo ztratí svůj život pro mne, nalezne jej."

Kdo přijímá vás, přijímá mne; a kdo přijímá mne, přijímá toho, který mne poslal.

Kdo přijme proroka jakožto proroka, obdrží odměnu proroka; kdo přijme spravedlivého jakožto spravedlivého, obdrží odměnu spravedlivého.

A kdo by napojil třebas jen číši studené vody jednoho z těchto nepatrných jakožto učedníka, amen, pravím vám, nepřijde o svou odměnu."

Hodláte-li prodat či koupit rodinný domek, obchod, stavební parcelu, dílnu či průmyslový závod a potřebujete-li odbornou poradu, odhad a sehnat hledanou nabídku, nebo vážného zájemce o svůj prodávaný majetek, obraťte se s důvěrou na naši realitní kancelář:

RE/MAX PARTNERS REALTORS
7002 záp. Čermákova tř. v Berwynu
☎ 484 - 2300

Zastavte se v naší kanceláři osobně a žádejte mluvit česky s Jarkou Mlsnou.

Hodláte-li se přestěhovat do jiného státu, ochotně, odborně a rádi Vám posloužíme, protože máme odbočky ve všech státech americké Unie a v Kanadě.

U nás stále platí baťovské heslo:

"NÁŠ ZÁKAZNÍK - NÁŠ PÁN!"

P. Adalbert M. Zuna:

TŘINÁCTÁ NEDELE "BĚHEM ROKU"

(28. června 1987)

1. Čtení (II. kniha králů 4, 8-11, 14-16):

V knize králů Starého zákona se dočítáme o životě dvou velkých proroků v Izraeli - Eliáše a jeho nástupce Elisea. Čtení dnešní neděle nám líčí událost, jež rozšířila známost Elizea v celém židovském národě. Na svých cestách ve službě svého lidu Elizeus procházel územím Sunam - v severní části země - na úpatí hory Nebo. Staří manželé mu poskytli pohostinství. Dojati nezištností a prototypem božího muže, jenž byl často odkázán jen na dobrotu lidí, hostitelé se rozhodli poskytnout mu stálé přístřeší, kam by se mohl vždy znovu vracet po svém putování jako domů. Dozvídáme se přitom - jen tak mimochodem - jak tehdy lidé v Izraeli žili a jak vyhlíželi jejich byt. Nabídl mu světnici v druhém poschodí, se stolem, židli, světlem a lůžkem.

Celá událost také prozrazuje, jakou hlubokou úctu měli zbožní Izraelitě ke všemu, co se týkalo Boha - Stvořitele a jejich vděčnosti k Němu, vyjadřované pokornou úctou a zbožností. Proto zachovávali přísný zákaz nemít žádných "obrazů Boha", ani sochy. To se nám - křesťanům konce 20. století může zdát trochu podivné či „vedlejší“, zvláště když jsme zvyklí mít v bytech alespoň kříž a obrazy Matky Boží či našich „milých“ svatých, ale při „posuzování“ této naznačené ctnosti Elizeových hostitelů nesmíme zapomenout na celou historickou souvislost vzniku židovského národa. Všude kolem v prostoru dnes t.zv. Středního východu, žili lidé a národové už s daleko pokročilejší civilizací a kulturou,

než měli židé - kočovní pastevci. Všichni ti jejich tehdejší kulturní sousedé - od Egypta - až po dnešní Irák a Irán - byli - podle našeho dnešního slovníku - pohany, protože se klaněli různým bůžkům a modlám, a jen ten malý izraelský národ, vzniklý z Abrahama, Isáka, Jakuba a jeho 12 synů všem okolním národům „tvrdil“, že je jen jeden jediný Bůh, který je „živou osobou“ a zároveň lidským očím neviditelným duchem, a proto jej nelze ani vymalovat na nějaký obraz či si jej nějak představit v podobě kamenné sochy. Od Abraháma a Mojžíše však existovali v židovském národě zcela výjimeční lidé, kteří toho jediného Boha - Stvořitele znali „nějak blíž“, a proto bylo třeba mít tyto jeho svědky - proroky - v úctě, protože byli jeho služebníky.

Je zcela jisté, že podle Starého zákona žili někteří lidé svatě, jejich jednání svědčí o velké lásce a oddanosti Bohu i nezištné službě bližnímu, jež neměly žádné obdoby v pohanském světě té doby. Avšak, co bylo jen náhodné nebo mimořádné, je v Novém zákoně všeobecným příkazem. Kristus přišel doplnit a zdokonalit všechny příkazy a rady Starého zákona. Jedním z jeho přikázání také bylo vážít si všech, kdo jsou ve službě evangelia a snažit se jim pomáhat v jejich práci pro druhé. Kristus Pán přislíbujíc velkou odměnu za takovou službu lásky. Staří manželé dosáhli té velké odměny ze strany prorokovy: vyprosil jim od Boha syna, po kterém tolik toužili.

II. Čtení (List k Římanům 6, 3-4, 8-11):

Jednou z pravd, kterou svatý Pavel často předkládal svým věřícím a která tvoří podstatnou část jeho vlastního učení je známé přirovnání křtu ke smrti a k povstání k novému životu. Přirovnání je zcela jednoduché: Při křtu - v prvních dobách ponořením do vody - člověk „zmizel“ pod povrchem vody a znovu „povstal“, zrozen k novému životu. Běží tu ovšem jen o ponoření. Není možno zůstat a žít „pod vodou“. A zde je právě přirovnání Pavlovo: Křest je „symbolickým“ představením smrti Kristovy. Leč je zde nutnost z vody „vylézt“. Jsi-li křesťan, musíš povstat k novému životu. Nepovstaneš-li k obrácení a ctnostnému životu, bude ti křest jen planým symbolem, nebude pro tebe zdrojem nového života. Vidíme, jak často se svatý Pavel vracel k tomuto přirovnání a ke své

naléhavé výzvě: „musíš žít křesťanem.“ úplně novým životem!“ Kristovo zmrtvýchvstání bylo vymaněním se z područí smrti. Pro křesťana, křest - symbolická obnova smrti a Zmrtvýchvstání Kritova - musí být zcela nutné povstáním k novému životu, který nám pak dává záruku věčnosti. Obrátme na sebe toto naléhavé přirovnání sv. Pavla o milosti, která nám byla dána křtem a připomeňme si nutnost žít novým životem podle Kristova návodu z evangelia.

Evangelium (Matouš 10, 37-42):

Žít podle Kristova evangelia znamená přijmout novou životní orientaci, rozhodnout se pro zcela ne vždy snadné, ale nepamějtejší hodnoty. Avšak již zde na zemi bude naše povinné úsilí provázáno velkou milostí, velkou radostí a láskou, kterou svět a hmota člověku nikdy dát nemohou. Zdá se, že nám toto evangelium naznačuje: je třeba se odvrátit od toho, k čemu máme přirozenou náklonnost a věnovat pozornost tomu, co tvoří už na zemi Boží království. Je třeba se odpoutat od náklonnosti zléch a nedobrých, které každý máme, ale protože víme, že nám škodí jak na těle tak na duchu, z lásky ke Kristu se nám podaří je přemoci a pěstovat v sobě dobré návyky. Někdy je potřeba Božímu království dát přednost i před blízkými rodinnými vztahy. Neznamená to neúcty. - Na jiném místě v evangeliu se Spasitel velmi jasně vyslovil o naprosté nutnosti úcty a lásky k rodičům. Avšak někdy se v životě stává, že dobrý křesťan musí dát přednost poslušnosti Božímu volání před přáním rodičů. Je-li třeba, je nutno přijmout kříž i bolestnou obět vlastního života ve službě evangelia. Na druhé straně, v království Božím najdeme náhradu za vše, co jsme t.zv. ztratili. V království Božím budou i lepší a dokonalejší pouta úcty a lásky. A žádný dobrý skutek, který prokážeme bližnímu z lásky ke Kristu neujde Jeho pozornosti. Vždyť nás všechny pozval do svého království. Nejmenší služba služebníkům Kristovým - to neznamená jen sestříčkám a duchovním - bude hodna nejvyšší odměny. Náš skutek lásky bude oceněn jako úsilí pomoci samotnému Kristu Pánu. V „očích Božích“ má cenu jen láska. Láska k těm, kdo nám jsou blízko na zemi, kdo se snaží dělat dobro všude kolem sebe z lásky k Bohu a k bližnímu, aby bylo na světě více dobra, spokojenosti, radosti a vzájemné úcty, protože jsme všichni dětmi božími.

HLEDÁTE ZAMĚSTNÁNÍ?

Opatříme Vám nejlepší místo v chicagské oblasti.

Hledáte-li místo hospodyně, opatrovnice dětí, společnice či ošetřovatelky nemocných, obraťte se s plnou důvěrou na nás!

Mluvíte-li anglicky a máte-li vážné doporučení, nalezneme Vám místo, kde si můžete vydělat až \$300.00 týdně.

Volejte během dne kdykoliv na:

**TRAYCEE DOMESTIC
AGENCY**
☎ 831 - 5530

Mezi námi — v Clevelandu

Letos je tomu již třicet let, co clevelandský Distriktní svaz českých katolíků uspořádal první poutní zájezd ke sv. Antoničkovi do Chatham, Ontario v Kanadě.

O letošní pouti u sv. Antonína konané ve dnech 13. a 14. června jsme tohoto jubilea vzpomněli modlitbami a vzpomínkou na ty, kteří s námi pravidelně do Chatham jezdívali; vděčně jsme též vzpomněli na chathamské, kteří nás tak bratrsky vítali, zejména na v Pánu zesnulého Otce Gaborika a nezapomenutelného předáka našich z Chatham a celého okolí bratra Tony Vajdíka.

V sobotu večer měl mši svatou náš „novopečený“ monsignor Petr Esterka, který nás také všechny přivítal v zastoupení pana faráře Otce Kadlece, jehož duchovní povinnosti zdržely v Sarnii a po bohoslužbách jsme zajeli do Kinsmanova auditoria, kde se konala tradiční sousedská zábava na počest domácích i plespolicích.

Sluníčko pěkně svítilo, když jsme se v neděli dopoledne řadili u kostela k tradičnímu pochodu Božího těla. Krojovaní šuhajové nesli baldachýn, pod nímž kráčeli kněží s Nejsvětější svátostí, děvčátka v národních krojích a svérážech nesla kytičky a košíčky s květinami, dechová hudba hrála poutní písně, početná řada Kolumbových rytířů dodala důstojnosti i barvitosti početnému průvodu. Tak jako tomu bývalo u nás doma - až na ty Kolumbovy rytíře.

Polní mši svatou u grotta P. Marie Lurdské v zahradě pod kostelem koncebrovali: Otec Juraj Kadlec, farář osady sv. Antonína, Msgr. Petr Esterka ze St. Paul, Otec Josef Šach z Hamiltonu a bývalý farář u sv. Antonína Otec Svatopluk Rus, člen řádu basilianů.

Slavnostní kazatel Msgr. Petr Esterka rozvedl své kázání kolem tří hlavních myšlenek: Svátek Nejsvětější Trojice, svátek Božího těla a Mariánský rok. A několikrát naléhavě připomenul těžké doby křesťanů v Československu i naši povinnost dávat jim naději i pomocnou ruku v zájmu o přežití našich národních křesťanských tradic.

Před slavným „Bože chválime Tebe“, Otec Kadlec blahopřál Otcovi Esterkovi k jeho jmenování monsignorem a přidali jsme se ke gratulaci dlouhým srdečným potleskem.

Odpolední národopisný program a lidová veselice se opět kohaaly v Kinsmanově auditoriu. Ještě před obědem br. Frank Vajdíka, předseda osadního výboru, syn Toník, požádal bratry Kocába, Hyvnara a Hesouna, aby přišli k řečnické tribuně. Tam je pozdravili starosta města Chatham Mr. Erikson a poslanec ontarijského parlamentu Mr. Bossy. Oba představitelé kanadských vládních míst poděkovali clevelandským za 30-leté budování mostů porozumění i za společné úsilí o zachování národních tradic Čechů a Slováků v Kanadě a v USA. Mayor Chatham pak předal jmenovaným představitelům českých katolíků v Clevelandu čestné plakety města, provincie Ontario a poslanec Bossy nám předal čestnou plaketu jménem ministerského předsedy Kanady. Citujeme ji v plném úředním znění:

**PRIME MINISTER
- PREMIER MINISTRE**

This certificate is awarded to:

**Vaclav Hyvar
Joe Kocab
Vaclav Hesoun**

In recognition of their tireless efforts to preserve the religious and folkloristic traditions of our forefathers. They are the builders who established a bridge of friendship and fellowship between the members of the Czech Catholics in the Greater Cleveland area and the members of St. Anthony Parish in Chatham, Ontario. With these three men, we are honouring all the good people from the Czech Catholics in the Greater Cleveland area for their warm friendship and hospitality given to the St. Anthony's Parish pilgrims for the past thirty years.

Presented at this 31st anniversary celebration of St. Anthony's Pilgrimage.

**Brian Mulroney m.p.
Awarded by the Right Honourable**

**Brian Mulroney, P.C., M.P.,
Prime Minister of Canada
Ottawa, June 14, 1987
Seal of Canada**

Tak nás to docela překvapilo, skoro jsme zapomněli poděkovat. Proto dnes a veřejně díky, vřelě naše díky, milí krajané chathamští, a upřímný ruky stisk Franku Vajdíkovi, který to vše „nějak“ zařídil.

V národopisném programu tančili ti nejmladší, omladina i ta „starší“ omladina. Tleskali jsme tanečnickům z Toronta, Assumption a hlavně domácím - chathamským. Těšíme se, že vás všechny uvítáme na Dnu českých katolíků v Clevelandu v neděli 19. července.

Hnutí národnostních skupin státu Ohio, jehož předsedou je náš bývalý mayor Ralph J. Perk, pozvalo do Clevelandu bývalého předsedu biskupské konference Nicaraguy, Otce biskupa Pablo Antonio Vega, sídelního biskupa Juigalpa.

Otec biskup Vega byl násilně vyvezen z rodné země 4. července 1986. Během návštěvy Clevelandu biskup Vega položil věnec u pomníku mad'arského kardinála Míndzcentyho, kde ho pozdravili představitelé mad'arské komunity. Mayor města George V. Voinovich pořádal na biskupovu počest recepci na clevelandské radnici za účasti představitelů všech národnostních skupin. Předseda Národ. svazu českých katolíků Václav Hyvar byl mezi hrstkou pozvaných laiků, kteří byli pozváni na večeři, kterou dával na počest biskupa ve vyňanství clevelandský sídelní biskup Pilla.

Vyvrcholením návštěvy biskupa Vegy byl však jeho projev a debata v City Clubu, který za 70 let svého trvání hostil přední osobnosti z celého světa.

Biskup Vega vzal v úvahu plachet početně zastoupeným ultra-liberálům - (oběd v City Clubu byl zcela vyprodán) - když hned v úvodě svého projevu mírně sarkasticky poznamenal: Já jsem přece šťastný člověk, Za Somozovy vlády mě pravidelně titulovali „ten rudej biskup“, a od sandinistů jsem zase dostal titul „biskup kapitalistického imperialismu“. A já se jenom bil za to, aby i ten nejmenší něco měl a aby každý měl právo na lidskou důstojnost, aby měl právo říci, co si myslí; já chtěl, aby lidé nemusili žít v neustálém strachu.”

Postavou velmi malý prelát, velký však v odhodlání hájit stádo, jemu Bohem a Církví svěřené. Nakonec mu tleskali i ti „nevěřící Tomášové“ a našla se dokonce jedna účastnice, která předala překvapivěmu biskupovi kytičky čerstvých květin. Každý, kdo Otce biskupa Vegu pozorně vyslechl, nemohl být na pochybách, kam diktatura sandinistů přes Kubu a Moskvu směřuje.

Z clevelandského Krajanského výboru

Při naší měsíční schůzi v pátek 12. června 1987 v České národní síni byl našim hostem Dr. Alfred Politzer, jeden ze zakládajících členů Krajanského výboru a jeho prvý předseda koncem let čtyřicátých. Bratr Politzer nám vyprávěl o vzniku Krajanského výboru po únoru 1948, jemuž byl dán anglický název: American Committee for Liberation of Czechoslovakia. Za hlavního iniciátora vzniku K.V. označil Msgr. Oldřicha Zlámala, na jehož přání Politzer přijal funkci předsedy. Ti, kdo mámo Zlámala a Politzera stáli u kolébky clevelandského Krajanského výboru byli: Fred Wolf, majitel rozhlasové stanice, legionář Lád'a Kiml, Sokol Jan Tichý, Anna Bárťová, básník Rudolf Slíva, Leo Franc a slovenský Rev. Jároši. Všichni až na Politzera jsou již mrtví. Tato hrstka zakladatelů si vytkla za cíl: 1) Informovat americkou veřejnost, veřejné činitele a anglický tisk o tom, co se od února 1948 v Československu děje. 2) Přesvědčit zcela zmatené krajany, že únor 1948 byl národním neštěstím a koncem občanských svobod a demokracie ve staré vlasti. 3) Pomoc obětem komunismu exulantům.

Nebyla to práce lehká a zakladatelé K.V. vykonali nesmírný kus obětavé práce.

Politzer nás prosil, abychom Krajanský výbor nadále udržovali a v duchu zakladatelů dál pracovali. - Závěrem promluvil tajemník K.V. bratr Přemek Kocián:

**K osmdesátinám bratra,
Dr. Alfreda Politzera.**

Náš bratr, Dr. Alfred Politzer si nepřeje, abychom oslavovali jeho osmdesáté narozeniny, které připadly na šestý červen t.r. V té věci mu musíme vyhovět.

Je ovšem naší milou povinností, abychom řekli alespoň několik hřejivých slov o muži, který tolik udělal pro čs. větev v Americe, ať již po stránce organizační a politické byl zakládajícím členem a předsedou

Krajanského výboru, po stránce finanční - byl a stále je - pracovníkem, okázalým dárcem a po stránce vědecké vždy dělal čest nám i našim doma.

Nevím, kolik z vás ví, že bratr Politzer od roku 1948 zaměstnával ve své továrně přes 300 čs. uprchlíků, nepočítaje staré emigranty. Někteří ještě dnes pracují v továrně pod vedením bratra Jiřího Hrabíka.

Bratr Politzer měl vždy výbornou, ba okázalou mysl a srdce na pravém místě. S jeho drahou, zesnulou manželkou Annou, uměli vykouzlit čs. prostředí všude a za všech okolností.

Dnešních pár slov připadlo na mne. Po dobu sedmnácti let jsem denně pracoval po boku tohoto skromného a nadaného člověka, který mě přiučil mnoha vznešeným i odborným věcem.

Jistě mi dovolíte, když vám řeknu malé a přece tak velké osobní tajemství. Měl jsem hodného a obětavého otce, který mi odešel 18. prosince 1968. Za války, v době kdy byl v koncentráku, mého otce zastupoval maminčin bratr Ferdinand Bartovský, člověk pracovitý a nadmíru odvážný. Když jsem, dalo by se říci osiřel, přihlásil se další dva tátové, dnes oba osmdesátiletí „mladíci“. Víte, to je ten nejléčivější jítrocel položený na rány srdce, když vám někdo řekne: „Já tě mám rád jako svého syna“, anebo „ty jsi jako můj syn“. A pak ta citová, jemná slova podloží skutky.

Při této příležitosti bych chtěl poděkovat oběma tátům - Martinu Hrabíkovi a Fredymu Politzerovi. Vážím si Vás... vážíme si Vás všichni.

Politzerovi k osmdesátce

Život je jak maraton, věčná práce, samý shon; nedivme se proto lidé, že ke stáří máme sklon. Osmdesát roků, sice, je v životě o coul více, ale Vaše práce skvělá, u nás vždycky úspěch měla. Hnětl jste národní díla, v nichž převládla mravní síla, s nimi také srdce, věda - jen Bůh byl Váš nápoveda. Před Vámi a Vaší paní, hodně lidí hlavy sklání, za pomoc i vřelá slova, necht' Vás Mocný dlouho chová.

Váš Přemek Kocián
Cleveland, dne 5. června 1987

LÉKARENSKÝ TELEFON: DOMÁCÍ TELEFON:

☎ 484-0106

☎ 749-0281

Postání léků vašim příbuzným či kamkoliv
rychle a bezpečně vyřídí

HOLEČEK PHARMACY

PH. MR. VLADIMÍR HOLEČEK, R.P.H.

NAPROTI BERWYNSKÉ RADNICI

6705 West 26th STREET, BERWYN, Illinois 60402

Pravidelné české bohoslužby
jsou každou sobotu v 6:15 hod. večer
v kostele Panny Marie Svatohorské
v Cicero, Ill. - 2414, S. 61st. Ave.

Z ÚŘADOVNY NÁRODNÍHO SVAZU ČESKÝCH KATOLÍKŮ

**Pozdravný a děkovný dopis
od Msgr. J. Kubovce z NSR
Vážení a milí krajané!**

Moc a moc Vám děkuji za zaslání mešních intencí a šeku na 191.-\$. Máte s tím i s námi práci, ale vím, že máte při tom před očima Ježíšova slova: „Cokoliv jste učinili, mně jste učinili.“ On cení dobré skutky tak vysoko, jako kdyby byly vykonány přímo jemu. On má radost a my máme radost; s radostí i vděčností vzpomínáme na všechny ty dobrodince, kteří na nás pamatují už po tolik - tolik let.

My se tu zase častěji setkáváme s čerstvými uprchlíky. Zvláště v době dovolených používají mladí lidé příležitosti k zájezdům do ciziny a pak je někde napadne opustit autobus a zůstanou na Západě. Protože to musí být tajné, zůstávají zde nezavazadel, tedy i bez nejnutejších osobních věcí; a i jejich osobní papíry často přiléhají v rukách vedoucího výpravy.

I u Vás začnou jistě brzo dovolené. Zcelého srdce Vám přeji posilující dovolenou, novosty a trpělivost do další práce a posílám všem své kněžské požehnání.

Jaroslav Kubovec

D - 7845 Duerrenwaldstetten

Clevelandský

Den českých katolíků

Jako jiná léta, třetí červencová neděle je u nás v

Clevelandu Dnem českých katolíků. Udržujeme tuto tradici přátelského setkání členů a přátel Svazu již řadu desetiletí. Letos Svaz dovršil již 70 let záslužné činnosti, 70 let věrnosti „dědictví otců“ - a proto v neděli 19. července přijďte mezi nás.

V 11 hod. dopoledne budou bohoslužby u P. Marie Lurdské na 55. vých. ulici a Hamm Ave. Budou obětovány za svobodu lidu Československa a za zemřelé členy Svazu.

Občanská slavnost bude v České síni Karlín, 5304 Fleet Ave. České obědy budou vydávány už od 12:30 PM. O rezervaci obědů volejte: A. Císař 641-0714, Joe Kocab 883-4760, V. Hyvnar 321-6302, Frank Soukup 663-8944.

K tanci i poslechu bude vyhrávat Karlínská dechovka pod řízením Emila Hronka. V národopisném programu vystoupí taneční skupiny Sokola Greater Cleveland, slovenská skupina Trávnica a krajanská tanec. skupina z Assumption, OH. Vstupné na odpolední slavnost je \$2.00.

Vaši účastí podpoříte snahy a činnost Svazu českých katolíků - a také se potěšíte i pobavíte po našem při českých melodiích v kruhu přátel a známých.

Těšíme se na Vás v neděli 19. července.

Václav Hesoun, tajemník

F.J. Janoušek:

Vzpomínky z Babíkova

Z vypravování
válečných veteránů

Po této zemi již nechodí mnoho těch, kteří více jak před 70 léty byli posíláni na různé fronty I. světové války, aby tam bojovali proti takzvaným nepřítelům, kteří se z valné části modlili k stejnému Bohu a často mluvili - když ne stejnou, tak velmi podobnou řečí. Největší tragedií oné nesmyslné války bylo, když čeští vojáci byli posíláni na srbskou frontu. Po dlouhá léta byli lidé v Čechách utvrzováni ve víře, že Jihoslované jsou jim pokrevně velmi blízcí a čeští lidé s obdivem sledovali boje srbských a černohorských junáků za národní osvobození z turecké poroby.

Ta osudná válka, to byla krátkozraká politika vídeňské vlády, která se nechávala ovlivňovat prušáckou zpupností a mad'arskou rozpínavostí tak, že vypověděla válku Srbsku. Automaticky pak do té války bylo zataženo i carské Rusko. Celá hrůza byla v tom, že většina obyvatel tehdejšího Rakousko-Uherska byli Češi, Slováci, Poláci, Ukrajinci, Rusíni, Slovinci, Chorvatí a Bosňané. Tedy Slované a vojíní rekrutovaní z těchto národů byli posíláni a donucováni bojovat proti svým slovanským soukmenovcům.

Již v prvních týdnech války bylo na srbskou frontu posláno

15 pěších divisí, 3 domobranecké a 4 pochodové brigády; celkem téměř půl milionu mužů. Z těch od srpna do vánoc padlo 60.000 a 170.000 vojáků bylo raněných. Smutná statistika svědčí o úpornosti bojů, tím smutnější, že mezi těmi zabitými a raněnými, bylo tisíce našich českých krajanů, kteří neměli nejmenšího důvodu bojovat a střílet proti napadeným Srbům. Ti zase stříleli na každého, kdo byl v uniformě rakouského vojáka. Pochopitelně, že naši krajané nebojovali tak statečně a přesvědčivě, jako na příklad v roce 1866 proti Prusákům. Přesto v boji muže proti muži se musili bránit a byli nuceni také útočit.

V mládí jsem znal několik válečných vysloužilců, kteří bojovali na srbské frontě, ale žádný z nich neměl mnoho chuti mluvit o svých válečných zkušenostech. Tak mezi sebou si někdy zavzpomínali, ale nám dětem se jen neradi světovali. Až jednou se mi bezděčně podařilo vyslechnout rozhovor dvou veteránů - jednoho ze srbské, druhého z italské fronty. Rozhovor ten jsem vyslechnul před 60 léty, ale přes délku času jsem nezapomněl nic z událostí, která byla tvrdožobou tragedie I. světové války.

Strýc Nevole ztratil nohu na italské frontě. Po válce mu revalidní podpora, strýc tak trochu po domáčku ševcoval. Barbora - jeho žena - s dorůstajícími dětmi obdělávala několik měric polí. Nemohu

říci, že oplývali bohatstvím, nežili v blahobytu, ale nebylo jim zle.

Tu neděli po svatém Antonínu jsme drživali v Babíkově pouti. Hudba vyhrávala při poutním procesí, které chodívalo naproti důstojnému pánu a po požehnání, ti sami muzikanti hráli na sále v hospodě u Ceplů. Tam jsme my děti často očumovaly u dveří, nebo otevřených oken a pozorovaly, jak si to ti starší vytáčeli při válčiku nebo řízné polce. O té jistě pouti před 60 léty, když jsem utratil svých několik korun na střelnici, kolotoči a houpačkách u komediantů, a když jsem se trochu pohněval s kamarády, zabloudil jsem rozmrzele na dolní konec návsi a ocitnul jsem se docela náhodou u kameného plotu Nevolovy zahrady. Ten nevyšoký plot jsem snadno přešel, rozhlédl jsem se, zda mě nikdo nepozoruje a zamířil jsem si to ke košaté třešni, která byla toho roku bohatě obtížena červenajícím se plody. Utrhnout si několik třešní, hrůšek nebo jablek, to se v Babíkově nepokládalo za žádný vážný přečin - zvláště ne mezi námi dětmi. Kluci Nevolovi často vrhli do naší zahrady, a až na nějaké to zvučné napomenutí nás nikdo pro několik „padavek“ neprosledoval.

Té poutní neděle jsem si však na Nevolových třešních nepochutnal, ale zato jsem - nikým nepozorován - vyslechl rozhovor dvou válečných vysloužilců, kteří seděli na kamenné lávce právě ve stínu stinné třešně. Z objemného džbánů si nalévali pivo a vzpomínali na válečná léta. Po hlase jsem poznal strýce Nevolu, u kterého byl návštěvou švagr Franta Zachů ze Zbožnova. Nevím ani proč, snad proto, že jsem již utratil svoje kapesné, a také proto, že se mluvilo o vojné, tiše jsem se připlížil pod lískový keř, napjal klukovské uši a nikým nepozorován jsem naslouchal hovoru dospělých.

„Já jsem byl do války mobilisován jako záložník až v patnáctém roce. Nás pluk poslali na italskou frontu no - a jak jistě víš - tam v Alpách to bylo hotové peklo. Když nás šrapnel nezasáhl přímo, tak se střelil do skály a střepiny šrapnelu s odstřeleným kamením se na nás upaly přímo s hůry - a nebylo ukrytí.“ - Tak začal vzpomínat strýc Nevolů. - „Ostatně, mohu mluvit o štěstí! Dlouho jsem neválel. Nebyl jsem na frontě ani celý měsíc, když jeden takový šrapnel utrlh ze skály balvan, který mně roztránil nohu. No, a než mě z těch hor dopravili dolů do polního

BLAHOŠLAVENSTVÍ HUMORU

Ohlas velikonoční radosti pro celý rok

Blahoslavení, kdo se dovedou smát sobě - nebot' se nebudou nudit.

Blahoslavení, kdo dovedou rozcznat horu od krtiny - nebot' budou ušetřeni mnohých mrzutostí.

Blahoslavení, kdo se dívají, na co šlapou - nebot' jen zřídka uklouznou po slupce od banánu.

Blahoslavení, kdo dovedou odpočívat a zdřímnout si, aniž hledají výmluvu - nebot' se stanou moudřími.

Blahoslavení, kdo dovedou mlčet - naučí se mnoho nového.

Blahoslavení, kdo jsou dosti chytří, aby sami sebe nebrali příliš vážně - jejich bližní si jich budou vážit.

Blahoslavení, kdo jemně naslouchají volání bližního, ale sebe nepokládají za nenahraditelného, budou rozsvát radost.

Blahoslavení jsou ti, kdo před jednáním myslí a před myšlením se modlí - nebot' odmítnou mnohou hloupost.

Bud'te šťastní, když dovedete mlčet a smát se, jestliže vám někdo skočí do řeči, když s vámi nesouhlasí, nebo když vám šlápne na malíček - evangelium totiž začíná pronikat do vašeho srdce.

Nade všechno však bud'te šťastní, jestliže dovedete poznat Pána ve všech lidech, které potkáváte - nalezli jste pravé světlo a pravou moudrost.

PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

- HOME MADE SAUSAGES
- FROZEN FOODS
- HICKORY SMOKED MEATS
- FRESH POULTRY
- ČERSTVÉ DOMÁCI UZENINY
- IMPORTOVANÉ LAHÚDKY

6312 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILLINOIS 60402

☎ (312) 795-0250 Rádi vás obslouží a na vaši návštěvu se těší
MARY & STANLEY DYNIA

STANLEY STAWSKI DISTRIBUTING CO.

**Importers & distributors of fine
quality beers, wines, liquors**

Známe oblíbené pivo "Gösser" z Rakouska. — Žádejte v obchodech a restauracích

1136 NORTH ASHLAND AVENUE
Chicago, Ill. 60622 • Tel: 278 1818

lazaretu, noha ovla v takovém stavu, že mi ji musili urážnout. Operaci na mně prováděl doktor Zvěřina, víš ten, co je dnes primářem v chirurgické nemocnici. Hlásil se ke mně jako ke krajanu a vsestranne se mi snažil ulehčit. Postaral se také o to, že jsem byl převezzen do nemocnice Německém Brodě a tam mne manželka a děti mohly už chodit navštěvovat.

Do vánoce jsem byl doma o jedné noze, ale živ. Tak pro mě skončila válka a byl jsem úplně spokojený, když ji císař pán prohrál. Možná, že jsi také někde četl nebo jsi jistě slyšel o těch prorocky pravdivých nápisech na kasárnách, na železničních vagoncích a všude kde to bylo možné napsat, a při tom, aby našince nechytli: „Marie Terezie prohrála Slezsko a ty, Franta, prohrajíš všecko!“

„Byl jsem také rád, že mě posílali na italskou frontu. Vy, kteří jste od začátku byli posláni na balkánskou frontu, měli jste to mnohem těžší“ - uvažoval děle Nevoľa. „Srbové se bránili jako lvi, dovedli zdecimovat mnohem početnější vojenské jednotky a potom - vždyť to musila být pro vás Čechy duševní tryzen - střílet na Jihoslovany.“

„No, bylo to opravdu těžké“, přiznával Franta Zachů. „Stříleli jsme většinou do vzduchu, ale někdy bylo nutné i člověka v sebeobraně zabít. Já si na to nerad vzpomínám, ale Tobě, bratrovi mě ženy, to svědím. Ty, jako bývalý voják, to pochopíš. Neřekl jsem to ani své ženě, ač mně to tíží svědomí už více jak deset roků. Kdykoliv si na to vzpomenu - a to je dost často - tak v duchu obviňuji krátkozrakou politiku bývalé říše, že nás, Čechy, hnali jako nemyslicí stádo proti našim srbským soukmenovcům. Po celý čas jsem tam na frontě nebyl nic užitečný, nikomu prospěšný; vojáci jako já - nemohli císaři pánu tu zlořečenou válku přece vyhrát! Střílel jsem do vzduchu, ale nakonec jsem zabil člověka - mladého Jihoslovana.“

„No, to se přece stává, střela zabloudí a jeden voják zabije

druhého vojáka aniž chtěl. Je otázka jakou vinu na tom vzajemném vraždění má obyčejný voják, a jaký podíl na hříchu mají ti, kteří války vyvolávají.“ Tak utěšoval svagra strýc Nevoľa.

„Za smrt toho Srba jsem zodpověden já, ale věř mne, kdýbvech ho býval nezastřelil, tak jsem tu s Tebou dnes neseděl. To bylo v tom čase, kdy jsme se se Srby prali o Bělehrad. Po těžkých bojích jsme to město obsadili začátkem prosince 1914. Vtrhli jsme do ulic města unavení, bylo nám zima a často jsme měli hlad. Utěšovali jsme se, že alespoň vánoční svátky prožijeme ve městě, ale nestalo se tak. Srbové prudkými útoky dobyli město zpět krátce před vánočními. Rakouská armáda byla na zmateném ústupu a náš praporek byl určen k tomu, aby ten ústup kryl. Dopadlo to zle. Měli jsme mnoho padlých, raněných a mnoho krajanů se vzdávalo dobrovolně do srbského zajetí. Z celého praporu nás zbylo jen tolik, že by z toho nezorganizovali ani pořádnou setninu. Sarže padly nebo se ztratily, a tak jsem se jako starší kaprál nechtě stal velitelem toho zdecimovaného zbytku praporu. Když jsme konečně i my ustupovali, tak jsme zjistili, že nás Srbové zaskočili a byli jsme odříznuti od rakouské armády. Z toho jsme si sice nedělali těžkou hlavu, byli jsme ve velké většině Češi, ochotní se vzdát do zajetí první vojenské jednotce, která nám zastoupí cestu. Proto nám nezáleželo ani na tom, kudy pochodujeme - jestli se náš ústup vůbec mohl pochodem nazvat. Nevím, jak se to stalo, ale druhý den, hladově i utmáčením jsme se octli na levém břehu Sávy a pomalu jsme postupovali proti proudu té řeky. Místní obyvatelé před námi utíkali, nikde jsme nedostali ani kousek chleba. Oni chudáci sami asi moc neměli. Ze jsme byli Češi - Slované, nepřicházelo pro ně v úvahu, protože jsme byli v rakouských uniformách!

No, a jak jsme se tak ploužili

po břehu te řeky, třesla nahlé rana z kulovnice. Střela namhvízla nad hlavami, ale nikoho nezasažla. V zápětí druhá rana, a střela se opět minula cíle. Ohlédl jsem se. Pod stromem na druhém břehu Sávy stál mladý Srb. Vůbec se nekrýl, jako by neveril, že my také umíme střílet. Tajně jsem si v duchu přál, aby toho necnal, ale on střílel znovu a jeden náš voják byl zasažen. Co jsem měl dělat? Byl jsem přece jako velitel zodpovědný za životy svých lidí. Nemohl jsem je nechat jednoho po druhém postřít. Žádný z nich se ani nevzpohybil k obraně, snad čekali na můj rozkaz, nebo byli tak znavení, že ve smrti spatřovali ukončení svých trampot. Musil jsem jednat rychle, vždyť příští střela mohla být určena pro mě. Strhnul jsem pušku z ramene, zacítil a vypalil jednu jedinou ranu. To stačilo. Voják na druhém břehu upustil pušku, chytil se oběma rukama za prsa a svalil se dopředu. Věděl jsem ze zkušenosti, že když střelený voják poklesne v kolenou, padne na bok nebo na záda, že byval raněn. Když ale střelou zasažený voják ... al na tvář, to bylo znamení smrti. „Dobrá rána,“ prohodil kdosi a více se o tom nemluvalo. Jen já jsem uvažoval, jak ta válka je krutá a nesmyslná. Zabil jsem člověka, kterého jsem neznal: je pravda střílel na nás, hájil však svůj domov, svůj rodný kraj. My jsme byli ti nikým nezvaní „vetřelci“. Vždyť ten mladý muž, ležící pod stromem na protější břehu Sávy, měl matku, snad také mladou ženu, jistě ho budou očekávat doma v rodině a já jsem jim ho zabil.

Tu noc jsme bez večere přespalí ve stodole opuštěného statku. Ani stráže jsem nerozestavil a nebyli jsme ani dost málo překvapení, když jsme ráno zjistili, že jsme obklíčeni oddílem srbských vojáků. Vzdali jsme se jim do zajetí bez jediného výstřelu. Tak pro mne skončila válka na srbské frontě, a když konečně Srbové podlehlí přesile, ustupoval jsem s nimi přes Albánské hory.“

„Říkáš, že pro Tebe válka

skončila a tak, jak to ze jsi se po válce vrátil domů jako československý legionář?“ - přerušil Zacha strýc Nevoľa.

„Ale ano, chut' vstoupit do levi jsem měl hned jakmile jsem byl vzat do srbského zajetí, ale nějak jsem se k tomu nemohl odhodlat. Vzdvít' na balkánské frontě v rakouských uniformách bylo tisíce krajanů - Čechů. No, a proti nim jsem nechtěl bojovat. Tak jsem to všelijak odkládal, vypomáhal jsem v armádní nemocnici, v kuchyni, v dopravě, až se naskytlá příležitost. V dubnu 1918, čtyřista Čechoslováků bylo přepraveno z Balkánu na západní frontu do Francie. Přihlásil jsem se dobrovolně, byl jsem přijat a s chutí jsem šel bojovat proti Němcům, u vědomí, že jejich císař Vilém byl tou strasnou válkou spoluvinen.“

Legionář Franta Zachů se odmíchl, napil se s chutí piva a zapálil si cigaretu. Strýc Nevoľa bafal spokojeně z fajky a těž chvilu nemluvil. To ticho nakonec přerušil Zach.

„Tak jsem Ti to, svagre, všechno vypověděl o tom, jak jsem ve válce zastřelil mladého Jihoslovana. Nikdy jsem o tom ještě nemluvil, nerikam, že se mi ve svědomí ulehčilo, ale jsem rád, že jsem Ti to řekl. Víš, válka je

hrozná věc a ještě hroznější je, kdýž do války ženou národ, aby bojoval za cizí zájmy.“

„Víš, každý z nás máme nějaké vzpomínky. Já sam ani nevím, jestli jsem se střílel do nějakého Taliana nebo ne. A víš, že je lépe, že to nevím“, vzpomínal strýc Nevoľa a nahlé zavola směrem k domovním dverím. „Barnoro, je tam některý z kluků? At' nám doběhne k Ceplom do hospody pro pivo! Sedíme tu na suchu u prázdňého džbánů.“

Jak jsem to uslyšel, uvážil jsem, že by me některý z Nevoľových kluků mohl pod tím lískovým keřem objevit, a na to jsem nechtěl čekat. Odplížil jsem se rychle za stodolu a tam odtud jsem seběhl dolů k Dědováků, kde jsem se již cítil bezpečněji.

Nikomu jsem po dlouhá léta nesvěřil tajemství, odposlouchané o Babřkovské nouti na Nevoľově zahradě. Tehdy jsem tomu vypravování válečných veteránů ani dost dobře nerozuměl. Teprve časem jsem pochopil celou tu tragedii. Nym, kdýž oba veteráni odesli na věčnost, píši tyto vzpomínky na strašně dilema vojáků, kteří jsou často nuceni bojovat proti svému přesvědčení v rozporu s vlastním svědomím.

DISCOVERY TRAVEL, INC. 641 S. La Grange Rd. LA GRANGE, IL 60525

Pozvání příbuzných z Československa rychle-
spolehlivě-bez poplatku, letenky za nejnižší ceny.

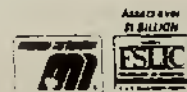
Všechny doklady vystavené naší kanceláří
jsou notářsky ověřeny.
Zařídíme pasy, víza, rezervace
hotelů, aut, pojištění, preklady

Pro bližší informace a tiskoviny volejte:
LIBBY BUCEK ☎ (312) 482-8515 kancelář
☎ (312) 354-7707 večer domů

Save, Invest and Insure Your Investments Right Where You Bank!

MidAmerica Federal

Savings and
Financial Services

Hugo Koranda
• Chairman of the Board, Emeritus

Cicero
5900 W. Cermak
863-6700
4830 W. Cermak
656-1770

Riverside
40 E. Burlington
442-9700

Clarendon Hills
55th & Holmes
325-7300

LaGrange Park
1921 E. 31st St.
579-1400

Wheaton
250 E. Roosevelt
653-4800

Western Springs
40 W. 47th St.
246-8990

St. Charles
2600 E. Main St.
377-2100

Naperville
1001 S. Washington
429-1001

9 E. Ogden Ave.
470-8000

WEDDING PLATE

Bone China
Individually handcrafted
for the happy couple

A GIFT TO LAST
Send for FREE illustrated
details to:

TITLES
P.O. BOX 411
Cedar Rapids, Ia. 52406-0411
or ☎ (319) 362-8968

Vyřizujeme spolehlivé letenky, ubytování
v hotelích, půjčky aut, návštěvy Vašich
příbuzných z Československa,
tuzexové objednávky,
Dobrá služba zákazníkům
je naší mnohaletou osvědčenou zásadou.

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

Vatikán. — U příležitosti Gorbačovovy politiky „glasnosti“ se už mnohokrát položila otázka, zda tato jeho politika se bude také vztahovat na náboženství. Uvádějí se některé náznaky, které jsou někdy vykládány jako „předtuchy“ liberalisace sovětského komunismu vůči náboženství. Dne 11. října 1986 bylo v Budapešti zahájeno týdenní kolokvium o moderní mravní krizi, jehož se vedle delegátů katolické církve - (většinou delegátů Vatikánu) - zúčastnilo také 15 předních marxistických intelektuálů, z nichž byli tři přímo ze Sovětského svazu. Z těchto se dva vyslovili nečekaným způsobem: Profesor Titarenko z Moskevské univerzity například řekl, že „před dnešní morální krizí světa žádná - pouze čistě vědecká - vysvětlení nestačí“; a profesor Gerardja z moskevského Ústavu vědeckého ateismu požadoval „novou etiku“ a vyslovil požadavek, že „křesťané i nevěřící potřebují svobodu“. - Dále se rozšířila dosud nepotvrzená zvěst, že se připravuje schůzka věřících a nevěřících v Leningradě, na které má být poprvé s marxisty jednáno o Bohu. Také se připomíná, že za vlády Gorbačova byli propuštěni na svobodu tři slavní sovětské disidenti, pravoslavní kněží: *Gleb Jakunin, Igor Ogurtsov* a *Alexandr Ogorodnikov*, čemuž následovalo otevření několika pravoslavních kostelů. Zatímco papež Pavel VI. v roce 1966 neobdržel dovolu k návštěvě Polska, papež Jan Pavel II. - rodem Polák - je už mohl navštívit třikrát. - Letos v březnu maďarské komunistické autority poměrně snadno urovnaly s Vatikánem problém

nástupnictví kardinála - primase Laszlo Lekai, který vloni zemřel, jakož i obsazení jiných uprázdněných biskupských stolců v Maďarsku. A italský denní tisk - jako by už považoval téměř za jisté, že v rámci Gorbačovovy „glasnosti“ papež Jan Pavel II. bude moci v příštím roce navštívit SSSR u příležitosti oslav milénia ukrajinského křesťanství - (o němž Sověti dovolují mluvit jen jako o ruském a nikoliv ukrajinském) - že bude vést ekumenické rozmluvy s moskevským patriarchátem a že bude moci - podle svého přání - navštívit římské katolíky v baltických zemích - vidí Gorbačovovu glasnost i vůči náboženství jen v růžových barvách. Ve vatikánských kruzích však o celé této věci panuje úplný skepticizmus. Zkušební kamenem toho všeho považuje papež jen své rodné Polsko. Zprávy o „své možné“ návštěvě SSSR považuje sám papež prozatím za předčasné. Ze své znalosti marxismu a dosavadní komunistické praxe vychází i jeho pevné přesvědčení, že „katolické národy“ pod komunistickými režimy si musí vytrvale svou náboženenskou svobodu vybojovávat samy svým jednotným postupem, kvalitou života a práce, odvahou nedat se, v případě potřeby nenásilně stávkovat a mít v tom postoj solidaritě Západu ve všem za sebou. Biskupské konference svobodných západních zemí budou nakonec musít pomáhat burcovat svět svobodných dělnických odborů, bankéřů, obchodníků a kulturních pracovníků tak, aby při jakémkoliv bezpráví a útlaku lidských práv to režimu komunistického bloku konkrétně pocítily.

LETEM

SVĚTEM

Budou-li si např. ve vysoké technologii chtít něco na Západě koupit, křesťané v USA či v jiné křesťanské zemi musí ihned pozvednout masový nesouhlas a klást svým vládám konkrétní podmínky. Prodáme vám to, až pustíte u vás toho či onoho svého nevinného kritika z vězení, až dovolíte tu či onu kulturní organizaci svobodně působit atd. Dosavadní cíle Gorbačovovy glasnosti jsou jen přáním opravit „fasádu“ komunismu a přimět jeho těžkopádný a paralyzující hospodářský systém k větší výkonnosti.

Materialistická a ateistická filosofie sovětského komunismu a režimu zůstává však nedotčena nadále zůstává základem celého marxistického systému. Radikální ateismus sovětského komunismu tu tedy zůstává dále i se svou policejní totalitou a sociální diskriminací. Jen pronásledování věřících se více rafinuje, a proto jen tak v dohledné době asi nevyvymizí. Gorbačov dosud v ničem nepolevil v boji proti náboženství. Někteří věřící disidenti sice byli propuštěni, jiní však byli zatčeni a uvězněni. Gorbačov se za své vlády dosud pouze jednou veřejně vyslovil o náboženství a to nepřátelsky: bylo to vloni v Uzbekistánu v Sovětské střední Asii; jeho slova se přímo vztahovala na tamní muslimy, kteří právě procházejí údobím fundamentalistické náboženské obrody. Gorbačov tam důrazně požádal zodpovědné komunisty, aby „vedli rozhodný a nemilosrdný boj proti náboženským prvkům“, a aby „zvýšili ateistickou propagandu.“ Tato jeho slova sotva tedy věští nějakou „glasnost“ vůči náboženství. Jeden kardinál vatikánské kurie připomněl, že už Chruščev se na Západě jevil jako liberální vládce, že však uvnitř SSSR bylo za jeho vlády náboženství intenzivně

pronásledováno, takže tamní věřící tvrdili, že to bylo za Chruščeva v oboru náboženství horší než koncem války za Stalina. Letos sovětské autority odmítly dát papeži Janu Pavlovi II. dovolení k návštěvě Litvy, oslavující 600. výročí přijetí křesťanství; rovněž biskupské delegace z různých zemí Evropy nepochodily, když ze stejného důvodu požádaly o dovolení k návštěvě Litvy. V Československu pouze dvě diecéze ze sedmi ještě mají svého sídelního biskupa; v čele ostatních jsou buď apoštolští administrátoři, jmenovaní Vatikánem před rokem 1973, nebo kapitelní vikáři. Kvůli neústupnosti čs. komunistů, kteří chtějí zbavit náboženství veškerého vlivu na mládež a sociální dělení v zemi, všechna vyjednávání mezi Vatikánem a Prahou v posledních letech skončila vždy úplným nezdarem. Proto si vatikánské kruhy nedělají o reformě komunismu žádné iluze, a o Gorbačovově „glasnosti“ pronášejí známé latinské přísloví „festina lente“ - s Gorbačovem se musí „spěchat pomalu“. Stejnou myšlenku měl už 19. března 1987 kardinál Myroslav Lubachevski, arcibiskup ukrajinských katolíků v diaspoře, když řekl při interview, že jakákoliv návštěva Jana Pavla II. v SSSR by byla dnes ještě „nevhodná a škodlivá, protože je nebezpečí, že by jí sovětská ateistická propaganda jen mezinárodně zneužila k svému prospěchu a uvnitř SSSR by svůj tlak na věřící jen ještě zvýšila.

● ● ●
Manila. — Pro presidentku Aquinovou nastalo nové kritické údobí; její vláda připravuje návrh zákona pro provedení velmi drastické pozemkové reformy, který buď bude brzo podepsán a pak vyjde jako presidentský dekret, anebo bude předán kongresu, který se má sejít letos v červenci. Podle to-

hoto zákona žádný soukromník nemůže na Filipínách vlastnit více než 17 a půl akru (7 hektarů) zemědělské půdy. Do této reformy mají být zahrnuty všechny velké plantáže rýže, kukuřice, cukrové třtiny, banánů a kokosových ořechů vlastněné soukromníky či korporací, dále všechny veřejné pozemky, které mohou být obdělány, jakož i všechny dědičné tribální pozemky. Rovněž mají být vyvlastněny cukrové plantáže rodiny Aquino, zvané „Hacienda Luisita“ o rozloze 15.000 akrů. Farmy, větší než 125 akrů, mají být vyvlastněny ihned po podepsání zákona; farmy větší než 60 akrů do 1. července 1991, a zbývající „velké“ farmy, větší než 17,5 akrů do 1. července 1992. K financování provedení této pozemkové reformy bude vláda Aquinové potřebovat podle odhadů dva biliony dolarů; bude třeba poskytnout finanční pomoc 8 až 10 milionům nemajetných venkovanů, aby si mohli opatřit nářadí a jiné farmářské potřeby pro obdělávání nově nabytých pozmků. Pozemky jim budou prodány za velmi výhodných podmínek. Kde vláda nalezne potřebné dva biliony dolarů? Snadno a rychle: prodejem do soukromých rukou asi sta vládou vlastněných obrovských korporativních podniků a obdržením veřejných peněz, které si ilegálně přivlastnil sesazený prezident Marcos. Vláda však neví, kdo bude schopen koupit si nabízené vládní velkopodniky, a na druhé straně se zdá málo pravděpodobné, že filipinská vláda bude moci ilegální Marcosovo bohatství vůbec obdržet. Bude-li tento zákon vydán jako vládní dekret, majitelé velkostatků se proti této reformě postaví, možná i se zbraní v ruce; Aquinová se však nemůže obejít bez jejich pomoci a spolupráce ve svém úsilí o dosažení ekonomické obrody v zemi. Ekonomové z povolání také asi budou tak radikální reformu zemědělství v moderní době - kdy vznikají velké, účinné zemědělské jednotky považovat přímo za bláznovství, protože jen uspíší ekonomický krach této převážně zemědělské země. - Bude-li však o tomto zákoně zemědělské reformy rozhodovat filipinský kongres, je pochybné, že bude přijat v jeho nynější formě, protože velkostatkáři jsou v kongresu dobře zastoupeni. V tom případě je zase nebezpečí, že se

DO ČESKOSLOVENSKA 1987

Hlavní skupinové odlety do Prahy a Bratislavy z Chicaga a New Yorku, anebo z kterýchkoliv míst USA. 9. a 23. července, 6. a 20. srpna, 3. a 17. září.

Každý zájezd je na 16, 23. či 30 dní, a může být prodloužen až na 90 dní. Mimo uvedené data můžete si vybrat datum, které Vám vyhovuje k odletu a návratu za stejnou cenu.

Ceny letenek do Prahy a Bratislavy z Chicaga: do 15. září \$868. Od 15. září \$728. Z New Yorku do 15. září \$729.

Velmi výhodná cena: Chicago - Vídeň \$758.

Návštěvy příbuzných z Československa vyřizujeme rychle a spolehlivě za nejlevnější ceny. Pro návštěvníky máme zvláštní nemocenské pojištění.

TUZEX - dárková služba Vaším příbuzným a přátelům. Vyřizujeme též spolehlivé zaslání balíků do Československa.

Vyžádejte si podrobené informace u firmy:

WEBER
TRAVEL AGENCY, INC.

6805 W. ČERMAK ROAD, BERWYN, IL. 60402
Telefon: 312-749-1333 nebo 242-1512

FAMILY PRACTICE CENTER

9211 W. OGDEN Ave., Brookfield, IL. 60513

Kdy jindy se člověk zvlášť potřebuje vyjádřit ve své rodné řeči, než v době, kdy se zrovna dobře necítí a hledá lékařskou pomoc.

Tu Vám nyní v západních předměstích ochotně poskytnou dva naši odborníci vnitřního lékařství

Jan TURON MD

Waldemar TARASKIEWICZ MD

Ordinační hodiny:

Od pondělí do čtvrtku: od 9:00 AM do 9:00 PM

V pátek: od 9:00 AM do 4:00 PM

V naléhavé potřebě i domácí návštěva

☎ 387 - 7000

vzbouří nemajetní venkované, kteří se pak mohou přidat ke komunistickým guerilům. Aquinová bude musít proto asi hledat kompromisní řešení: vládním dekretem budou vyvlastněny velké pozemky, na kterých jsou pěstovány rýže a kukuřice; kongresu se pak přenechá vyřešení případu velkých pozemků, na kterých jsou pěstovány cukrová třtina a kokosové ořechy. V tomto případě bude zase Aquinová vytykáno, že ustoupila před nátlakem bohatých. Její posice proto není nikterak snadná. - V Manile městské autority prohlásily, že napříště není tam dovoleno pořádat protestní demonstrace, s výjimkou těch ke kterým bude dáno dovolení. - Dne 17. června v pobřežním městě Tandag na ostrově Mindanao se filipínské armádě hromadně vzdalo 200 komunistických guerilů a asi 1.000 jejich pomocníků a přívrženců, v rámci programu vládní amnestie, zvaného „peníze za zbraně“, vyhlášeného před čtyřmi měsíci. Guerilové obdrželi od vlády \$450 za každou odevzdanou vojenskou pušku typu M-16 a \$250 za každou automatickou pistoli typu AK-47. Komunistická „Nová lidová armáda“ čítá celkem 24.000 guerilů; z těch se jich dosud vzdalo - včetně této poslední skupiny pouze asi 450. Toto byla dosud největší skupina, která se vzdala hromadně za dobu této čtyřměsíční amnestie. Mezi guerily, kteří se vzdali, byl také 39 letý Ernesto Carmino, starosta nedalekého městečka Caguait, který prohlásil: „Když jsem se přidal k rebelům, mým cílem bylo zúčastnit se zápasu proti režimu presidenta Marcosa. Nyní však, když Marcos je pryč, náš boj je u konce.“

● ● ●
Ottawa. — Kanadská konservativní vláda se rozhodla posílit a zmodernizovat armádu své země, jejíž dnešní výzbroj spojenecké země v NATO považují za zastaralou a hodící se spíše do muzea. V době příštích 15 let má být na tento účel věnováno 135 bilionů dolarů. Armáda má obdržet 12 ponorek s nukleárním pohonem, moderní fregaty, tanky, bojové

helikoptéry a všeobecné zvýšení svých válečných rezerv. S tímto rozhodnutím však jsou nespokojeny Spojené státy a Norsko, členské země NATO. USA se domnívají, že Kanada neužije svých nových ponorek k obraně Atlantiku a Pacifiku, nýbrž k zabránění US lodím a ponorkám, proplouvat bez dovolení Kanady severozápadním průchodem k Arktickému moři; Kanada se totiž domnívá, že jí přináležejí svrchovanost nad tímto mořským průchodem, zatímco USA jej považují za mezinárodní vody. Norsko se zase domnívá, že Kanada pomyslí na zrušení svého závazku - (v případě válečného konfliktu mezi Západem a komunisty) - poslat své vojáky a svá válečná letadla na ochranu Skandinávie. Kanadská vláda tvrdí, že obě tyto obavy jsou zbytečné, a že sporné body bude možno urovnat vyjednáváním. Kromě toho kanadské vládě právě chybějí potřebné finanční prostředky pro uskutečnění svého náročného plánu, a proto jeho provedení asi bude musít být odloženo.

● ● ●
Seul. — Od 11. do 21. června desetitisíce jihokorejských univerzitních studentů v různých městech konalo na ulicích protestní demonstrace proti diktátorské vládě presidenta Chun Doo Hwana, bývalého armádního generála, který převzal vládu země po státním převratě v roce 1980. Desetitisíce jiných politických oponentů Chunova režimu se k demonstrujícím studentům přidaly. Demonstranti požadovali přímé presidentské volby jihokorejskými voliči a nikoliv volbu presidenta sborem elektorů, kteří jsou všichni přívrženci Chunova režimu, protože byli Chunem jmenováni. Také požadují revizi ústavy, aby zaručovala více základních svobod. Studenti házeli na policii kameny a láhve s gazolinem, zapalovali jejich autobusy a dokonce se bezúspěšně pokusili vyhodit do povětří dva trucky se zkapalněným plynem. Policie na vládní rozkaz uchovala velkou zdrženlivost ve své reakci; pouze rozháněla demonstranty slzotvorným plynem.

Z ČINNOSTI RADY SVOBODNÉHO ČESKOSLOVENSKA

Z činnosti v exile

Komisia pre bezpečnosť a spoluprácu v Európe, zriadená v americkom kongrese, aby sledovala ako jednotlivé signatárske štáty Helsinskej deklarácie zachovávali jej ustanovenie, rokovala dňa 5. mája o situácii maďarskej menšiny v Rumunsku a Československu. Predsedmi Komisie sú senátor D'Amato a poslanec Steny Hoyer. Na rokovaní Komisie poдал svoju mienku aj asistent Ministerstva zahraničných vecí, oddelenia pre európske a kanadské záležitosti Thomas W. Simons Jr.

Tomuto zasadanie predložil dr. Martin Kvetko opis memoranda, ktoré o situácii maďarskej národnosti na Slovensku predložili Stála konferencia slovenských demokratických exulantov a Rada slobodného Československa už v roku 1985 ministrom zahraničných vecí George Shultzovi. V memorande poдалi objektívny obraz o situácii maďarskej menšiny v republike a odmietli neobjektívne obvinenia maďarskej exilovej tlače. Dr. Martin Kvetko dostal od predsedu Komisie Steny Hoyera uistenie, že memorandum bude zverejnené spolu s ostatným materiálom v Congressional Records.

ACEN vo Washingtone

Dňa 4. júna bola delegácia ACENu (Združenia európskych ujarmených národov) vo Washingtone, aby informovala vládne kruhy o terajšej situácii vo svojich krajinách. V delegácii, ktorú viedol predseda ACENu dr. Lászlo Varga, boli zástupci Bulharska, Československa, Maďarska, Poľska, Rumunska a troch baltických štátov. Delegácia navštívila zahraničný výbor poslaneckej snemovne, poslanca Donalda Lukeša, senátora Symmonsa a Etnické oddelenie Bieleho domu. Odovzdala memorandum o návrhoch ACENu. V delegácii bol za Československo Dr. Martin Kvetko, podpredseda výkon-

ného výboru Rady slobodného Československa, ktorý informoval o situácii v Československu pred, za a po Gorbačovovej návšteve a odevzdal Czechoslovak Newsletter, ktorý uverejňuje stanovisko Rady k tejto návšteve a dokumenty Charty 77. Zdôraznil, že aj v Československu sú nateraz zjavy, ktoré svedčia o tom, že režim Husákov je v defensive voči Moskve aj voči vlastnému ľudu, a že preto dynamickjšia a agresívnejšia politika zo strany Spojených štátov by mohla mať úspech.

Pozdrav Československé strane sociálnej v exilu

Rada slobodného Československa poslala pozdrav Československé strane sociálnej v exilu u príležitosti jej jubilejného sjazdu („1897 - 1987 - 90 let služby národu“), ktorá sa konal ve dnoch 12.-14. června v St. Catherine's v Kanade.

V dopise, ktorý podepsali Rudolf V. Fraštacký, predseda zastupiteľstva, Mojmir Povolný, predseda výkonného výboru, a Jiří Horák, generální tajemník se praví mimo jiné: „Vaše strana se oddala obnově československé demokracie v roce 1945, na tři léta boje spolu s ostatními demokratickými politickými stranami proti komunistům v Československu do roku 1948 a na takřka čtyřicet let vašeho zápasu a usilování v československém exilu a v domácím

odboji, poznamenaného novými bolestnými oběťmi, aby jednou opět v naší zemi vykvetl květ svobody, spravedlnosti, demokracie a nezávislosti, aby se Československo opět stalo krásnou zemí dobrých a šťastných lidí.“

Mezi Václavem Klofáčem a Vladimírem Krajnou je tolik významných mužů a žen - národních socialistů, kteří vstoupili do našich dějin, že není možné všech v tomto pozdravu vzpomenout... Necht' tři zastoupí za všechny: Dr. Edvard Beneš, Dr. Milada Horáková a Dr. Petr Zenkl.“

V dopise se dále uvádí, jak významný byl přínos strany v její účasti na práci Rady slobodného Československa. „Přejeme vám, aby váš jubilejní sjezd nebyl pouze sjezdem vzpomínání a oslav, nýbrž také sjezdem bojovným. Jsou před námi léta boje proti komunismu a o československou svobodu, demokracii a nezávislost... V tomto duchu vám jménem Rady slobodného Československa přejeme plný zdar.“

Sjezd Světové unie slobodného Rumunska

RSC poslala pozdravný dopis panu Ionu Ratiu-ovi, presidentu Světové unie slobodného Rumunska v Londýně, u příležitosti jejího druhého kongresu. V dopise, datovaném 10. června, se připomíná, že Československo a Rumunsko je spjata historickým přátelstvem, vyjádřeným Malou dohodou mezi dvěma válkami a dnešním bojem za obnovení demokracie a nezávislosti obou zemí.

Ondrus & Son

Zhotovujeme přikrývky (deky) i polštáře z přineseného perí;
 hotové povlaky na deky ve všech velikostech.
 Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic;
 soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen;
 sklad hotových prošivaných dek a polštářů z husího prachového perí a đacronu.
 Velký výběr bed-spreads a draperií těže barvy.
 Navštívte nás!
 Radi poradime a odborné obslužíme česky či anglicky.

Máme 52-letou zkušenost a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům jen kvalitním zbožím.

Těšíme se na vás!

Ondrus & Son

6533 WEST CERMAK RD., BERWYN ILL. 60402
 GU 4-1700

Hned naproti obchodu p. F. Pancnera

MINARIK'S BAKERY

FINEST CZECH PASTRIES AND COOKIES
 WE SPECIALIZE IN
 PARTY AND WEDDING CAKES

- Všechny pekařské a cukrářské výrobky
 - Evropské speciality
 - „Special Homemade“ cukroví
 - Velmi chutné máslové housky a štrůdl
- 5832 W. Cermak Rd, Cicero, Ill. 60650
 Olympe 2-2854

Možno objednat telefonem: laskavá a rychlá obsluha česky i anglicky

English, French, Czech, German, Spanish
TRANSLATION SERVICES
 Charles J. Opatrný, M.B.A.
 Member of A.T.A. -
 American Translators Association
 P.O. Box 411 Telephone
 Cedar Rapids, Iowa 52406
 (319) 362-8968

SPORT

SLETY -

Finale sokolské práce

Měsíc červen je vzdy ve znamení sokolských sletů, které uzavírají cvičební rok sokolské výchovné práce. Minulou nedělí konal se na stadionu Riverside - Brookfield High School slet sokolské župy střední. Přes 100 stupňově vedro soustředil velké množství cvičenců, kteří provedli vzorné a precizně své výkony. Zejména závěrečná prokročná mužů a žen byla opravdu uchvatným vystoupením, které bylo nadšeně přijato všemi návštěvníky.

Tento týden odjela z Chicaga a z jiných míst velmi početná delegace cvičenců Americké obce sokolské na slet Slovenského Sokola v USA, který se kona v těchto dnech 23.-27. června, v hlavním městě

USA, Washingtoně D.C. Tento významný slet je přehlídkou příkladné práce Sokolského hnutí v USA v tečesné a duchovní výchově. Přejeme všem úspěch v cvičebních výkonech a dobrou cestovní pohodu.

Po skončení Washingtonského sletu odjíždí 40 členů delegace cvičenců Americké obce sokolské do Dánska na tamní Gymnastradu, aby tam jako reprezentant „United States Gymnastic Federation“ předvedla zvláštní tělocvičné číslo. Je to velké vyznamenání pro Americkou obec sokolskou, když může reprezentovat Spojené státy americké na tak významné gymnastické události.

Také jim přejeme dobrou cestovní pohodu a úspěch na jejich vystoupení na mezinárodním fóru.

Náboženské zprávy z Československa

Na Hod Boží velikonoční sloužil Otec kardinál Tomášek mši sv. v kostele P. Marie Sněžné - katedrál sv. Víta se opravuje. V homilii vyjádřil svou radost nad tím, že rostoucí počet mladých nachází v křesťanské víře smysl svého života. Jako tragedii označil fakt, že křesťanští rodiče nedávají své děti pokřtiti hned po narození. Naproti tomu je dost případů, řekl, že mladí a dospívající, kteří nebyli pokřtění jako děti, poznávají Krista prostřednictvím svých přátel a s velkou horlivostí se připravují na křest. Otec kardinál pak varoval katolické ženy, aby nezabýjely své nenarozené děti, i když jim to časem zákonodárství povoluje; potrat je zločinem proti lidskému životu a proti příkazům: Nezapínej! Otec kardinál ještě pranyřoval jako hrozby pro lidský život atomové a chemické zbraně, znečišťování životního prostředí, alkoholismus, užívání drog a rostoucí zločinnost.

V posledních týdnech došlo na Slovensku k odsouzení dvou kněží: v Popradu salesiána P. Štefana Javorského k osmi měsícům vězení, protože, např. bez státního souhlasu k vykonávání kněžských funkcí sloužil mši sv. v soukromém bytě; P. Javorský odmítl obžalobu s poukazem, že se nedopustil žádného přečinu, a proti rozsudku se odvolal; k vězení byl už odsouzen r. 1975 a 1981. A v Rimavské Sobotě byl odsouzen dp. Štefan Gerboc na dva roky vězení pro údajně pohlavní

zneužívání mladistvých. Jeho farníci energicky popřeli toto obvinění, které se tahne už přes rok; v únoru 1986 byl pro nedostatek důkazů obžaloby zproštěn, avšak vyšetřování pokračovalo i potom, takže v listopadu se ocitl znovu před soudem - přes 20 jeho spolupráťů kněží stalo před soudní síní na důkaz solidarity. Při posledním přelíčení byl trestní postup proti Gerbocovi schválen bez jakéhokoliv svědectví v jeho prospěch. Dp. Gerboc byl velmi oblíben mezi mládeží. - Odvolací přelíčením proti moravskému angažovanému katolíkově Františku Adamíkovi, které se mělo konat 26. března před Nejvyšším soudem v Praze, bylo zase odročeno. Adamík se zastal dopisem adresovaným Nejvyššímu soudu pražskému Otec kardinál Tomášek. Odmitá obvinění z pokusu o rozvracení republiky, protože jako katolík se řídí výzvou svatého Petra: „Podřizujte se každému lidskému zřízení“, vzbíží k tomu i náboženská literatura, kterou pry šířil, a jestli ji šířil, pak jednal ve shodě s Ústavou ČSSR a Všeobecnou deklarací lidských práv, podepsanou představiteli ČSSR, které obě zaručují svým občanům osobní i náboženskou svobodu.

Deset kostelů a kaplí v Čechách a na Moravě má zvon se jménem „Zdislava“; kaple pod Lemberkem (pořízen r. 1612), Křižanov (1967), Týniště nad Orlicí (1971), Kurovice u Holešova (1972), Jámy u Žďáru nad Sázavou (1979), Choceň (1980), Polička (1982), Měchov u Divišova (1983). Zvol nad

Pernštejnem (1985) a olomoucká katedrála (1985). - Sdružení Pacem in terris zasedalo v Brně. Hovořilo se mj. o nutnosti lépe informovat zahraniční o náboženském životě v ČSSR a o činnosti PIT; bude proto připravena reprezentativní brožura, určená zejména zahraničním hostům, exportní brožura o České katolické charitě a plánuje se pravidelný bulletin určený pro zahraničí. Zase se mluvilo o vydání Pisma svatého - na něž už byla několikrát poslána pomoc ze Západu... a pořád nic a pomoc se žádá znovu. - 27. ledna se dožil 75 let nitranský biskup Otec Jozef Pásztor; je to už po banksobytickém Jozefu Ferancovi (nar. 1910) druhý slovenský biskup, který podle cirk. zákoníku může (nebo má) odejít do penze. Třetí slovenský biskup, trnavský Julius Gábris se dožije 75 let příští rok. Pak už budou „staří“ všichni naši biskupové; Svatý stolec jejich i případnou demisi nepřijímá z pochopitelných důvodů. - Časopis Čs. církve husitské Český zápis píše o děkovném dopise z Ghany od misionáře - optika Josefa Cramerse, kterému náboženská obec z Prahy - Špoflova posílala 4.000 starých brví a skel; Cramers také děkuje za pomoc, kterou poskytují jednomu jeho příteli v Holandsku; za gramodesky, knihy, bižuterii, suvenýry atd., které mu zasílají a které on rozprodá, jsou pak pro něho zakoupeny léky a jiné věci, které potřebuje. - Křesťanská revue uveřejňuje v únorovém čísle vzpomínku k 50. výročí smrti historika Josefa Pekaře - zemřel 23. ledna 1937. Autor „Ohlédnutí“ Miloš Hübner hodnotí Pekaře pozitivně, i když má výhrady k některým jeho závěrům. „Domnívám se, že kdo se dnes chce vážně zabývat staročeskými legendami, českou reformací, barokem, národním obrozením či mluvit o odpovědnosti církve vůči národu, měl by na porozumění Pekařovi vynaložit alespoň zlomek toho úsilí, se kterým Pekař usiloval o porozumění naší minulosti.“

RŮZNÉ ZPRÁVY

K „vzácné a milé“ návštěvě gen. tajemníka KS SSSR Gorbacova v Praze došlo - po tajemném nachlazení a odkladu o tři dny - ve dnech 9.-10. dubna, ale byla o den kratší, snad aby se Gorbacov připravil na rozhovory se státním tajemníkem USA Shultzem. V Praze Gorbacov promluvil k politickým a ekonomickým představitelům v Kulturním paláci, provázen mj. Husákem, Bilákem a Jakešem - kteří jako by závodili o jeho pří-

ZAVITATE-LI DO CHICAGA A BERWYNU
neopomente vyhledati naš obchod a prohlédnout si bohatý sklad importovaného zboží, hlavně jedinečný sklad křišťálového skla z Československa a jiných zemí.

Také máme velký sklad české a slovenské keramiky, panenky v krojích, kukuřičné panenky, granáty, gramodesky, kazety, čaje, koření atd.
Česko-anglický a anglicko-český kapesní slovník, \$5.95, poštou \$7.20.

Česko-anglický slovník od Poldaufa \$17.95, poštou \$19.95.
Anglicko-český slovník od Čaha-Krámský, \$8.95, poštou \$10.45.

Anglicko-slovenský a slovensko-anglický slovník - kolektiv \$6.50, poštou \$7.75.

Angličtina pre samoukov, \$6.50, poštou \$7.75.

Say it in Czech (English-Czech Phrase Book), \$3.50, poštou \$4.25.

Novinka: Miloš Šebor: Do třetice a pohádky pro Janu (skicý a miniatury), \$7.00, poštou \$8.25.

Kuchyňské potřeby:

Kráječ knedlíků, \$9.50, poštou \$11.50.

Mlýnek na mak, \$27.50, poštou \$30.90.

Velké dřevěné struhadlo na zelí, \$29.95, poštou \$34.95.

Mlýnky na maso, číslo 5 - \$28.50, poštou 33.50.

číslo 8 - \$30.50, poštou \$36.00.

číslo 10 - \$34.50, poštou \$40.50.

Nástavec k mlýnkům na maso na děláni cukroví, \$2.25, poštou \$3.25.

Formy na kremrole, 3 kusy \$5.50, poštou \$6.50.

Pište si o seznamy a ceny

Zákazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý \$1.00 poslali o 7¢ více na státní daň.

F. PANCNER, Inc. 6514 West Cermak Rd.,
BERWYN, ILL. 60402 ☎ (312) 484-3459.

Zástupce

Tuzex

dárkové společnosti do Československa.

Létní Denně od 9:30 hod. ráno do 6:00 hod. večer.
hodiny: V sobotu od 9:00 hod. ráno do 5 odpoledne
V neděli zavřeno.

Over 103rd Year

SECOND FEDERAL SAVINGS

Member of Federal Home Loan Bank System

A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION SERVING A GREAT COMMUNITY
SAVING IS CONVENIENT HERE!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind.

For your convenience:
— a Save-by-Mail plan,
— easy-to-serve-you office facilities,
— fast service,
— free parking.
Come in.

Satisfying friendly service

Road 12 & Grand Ave.
FOX LAKE, ILL. 60020
☎ 587-6311

INSURED SAVINGS
— up to \$100,000.00 —
by Federal Savings and Loan Insurance Corp.

CORNER
26TH & PULASKI
CHICAGO, ILLINOIS 60623
PHONE: 277-9600

7345 W. 25TH ST.
N. RIVERSIDE, IL. 60546
PHONE: 442-5700

KŘESŤANÉ A CÍRKEV VE SVĚTĚ

zeň - šel mezi dělníky továren ČKD a mezi lidí na Václavské náměstí; v Bratislavě byla hlavním bodem návštěva zemědělského družstva. Nedošlo k senzačním ohlášením, kteří někteří čekali, jako že dá stáhnout z ČSSR jednu sovětskou divizi; jen opakuoval své dřívější návrhy na odzbrojení jak atomových tak i konvenčních zbraní; řekl, že SSSR zastavil výrobu chemických zbraní, že je stále ochoten vyjednávat o snížení raket krátkého dopadu a nainstalovat nové, jestli tak učiní také USA a neušetřil si útok na Západ, protože prý blokuje dohodu o snížení raket, umístěných v Evropě. V Bratislavě na otázky lidí stran r. 1968 odpověděl vyhýbavě: jako by zval obrátit stránku za oněmi těžkými lety, jako by odvolal Brežněvovu teorii o „omezené suverenitě“, o vůdčím postavení SSSR: žádná strana nemá monopol na pravdu, nikdo si nemůže osobovat vedoucí postavení v socialistickém světě, každá země si musí vyřešit své problémy po svém. Závěrečně prohlášení říká, že hovory byly srdečné a otevřené.

Podle záběrů ze západních televizí bylo v Bratislavě mezi lidem víc sovětských vlajek než v Praze. také prý tam na Gorbačova volali: „Mišo, zůstaň s námi!“ Příčinou odložení cesty prý bylo, že se Gorbačov chtěl setkat s Dubčekem: ze sovětské strany to popřeli, Dubček prý ale skutečně poslal Gorbačovovi dopis, ve kterém ho vyzývá, aby se přičinil o to, aby za minulostí byl přivalen kámen a aby všem, kdo to myslí upřímně, bylo umožněno pracovat na výstavbě socialismu.

Hnutí Charta 77 adresovalo Gorbačovovi list, ve kterém ho žádalo, aby stáhl sovětská vojska z ČSSR - přispěje to k zlepšení vztahů mezi čs. lidem a SSSR a bude to důkazem, že pro něho „glasnost“, demokracie a respektování lidských práv nejsou jen prázdnými slogany. - Kromě změny předsedy české vlády - na místo Josefa Korčáka přišel Ladislav Adamec, který se také stává členem předsednictva ÚV KSČ - povolalo 5. zasedání ÚV za nového tajemníka ÚV Karla Hoffmanna, dosud předsedu ÚRO, a na jeho místo, samozřejmě jedinomyslně, byl zvolen Miroslav Zavadil, naposled velvyslanec v Moskvě. A předsedou Sněmovny národů se stal, na

místo Dalibora Hanese, zase Slovák Ján Janík. O pozadí a dopadu těchto změn a případných dalších po návštěvě Gorbačova vládnou dosud jen dohady. - Ladislavu Adamcovi poslala otevřený dopis skupina českých i slovenských spisovatelů. mj. Ludvík Vaculík, Karel Pecka, Václav Havel, Zdeněk Rotrekl a Dominik Tatarka; vyslovují naději, že ohlášené změny se budou týkat také oblasti kultury, že bude umožněno jejich umlčeným kolegům znovu publikovat a vypovězeným z vlasti vrátit se a svobodně pracovat. - Otevřený dopis prezidentu Husákově poslala skupina dělníků z Moravy: „Vedení počitem spoludopovědnosti za další vývoj ve vlasti“ mu navrhuje, aby abdikoval na funkci hlavy státu; spojování „přestavby“ na oblasti ekonomické, politické, sociální, kulturní a duchovní, jak byla ohlášena, s jeho jménem by v řadě veřejnosti kompromitovalo „očekávaný společenský pohyb.“

V programech letošního ročníku hudebního festivalu Pražské jaro je vyhrazeno čestné místo sedmdesátiletému vývoji sovětské hudby v dílech jejích velkých tvůrců, jako Šostakoviče, Prokofjeva: tradiční mezinárodní konference má téma „Hudba 20. století a sociální pokrok“; koncerty bude vzpomenu také 250 let od narození Josefa Myslivečka, 100. výročí Dvořákových Slovanů tanců, 200. výročí pražské premiéry Mozartova Dona Giovanniho a - 25. výročí smrti Zdenka Nejedlého. - Devátá opera Jána Cikkerova má název „Ze života hmyzu“, na námět hry bratří Čapků: je to „oslava lidské dobroty a opovrhování nelidskostí“. Ústřední postava Tuťák, reprezentující moc lidu, se rozhodne zašlapat nezkroutné útočníky, kteří jsou postrachem pro své okolí. - K 12. březnu měla KSČ 1,700,236 členů a kandidátů. - Zemřeli: Hana Vitová, oblíbená herečka let třicátých a čtyřicátých, také překladatelka z němčiny, angličtiny a ruštiny; Anny Ondráková, německá herečka českého původu let dvacátých a třicátých, ve věku 84 let, po 54 let manželka býv. mistra světa všech vah Maxe Schmellinga; Gusta Fučíková, ve věku 83 let, funkcionářka v řadě komunistických domácích i mezinárodních organizací, manželka

novináře Julia Fučíka. - Z českého ministerstva zdravotnictví oznámili 3. března, že na chorobu AIDS zemřel jeden pacient, z šesti nemocných, kteří jsou v nemocničním ošetřování. Bratislavská Práva však jen nato zná jen čtyři případy, tři že jsou čs. státní příslušníci, homosexuálové, kteří žili v zahraničí, čtvrtý prý je zahraniční studentka. Prý bylo zjištěno 36 infikovaných osob bez klinických příznaků, ve 12 případech prý šlo o zahraniční studenty, kteří se už vrátili domů.

V EXILU

A KATOLICKÉM SVĚTĚ

Do SVATÉ ZEMĚ poutovalo letos na 70,000 poutníků, víc než jiná léta, asi protože letos slavili velikonoce ve stejné dny nejen katolíci a protestanté, ale také všichni východní křesťané. To neslo s sebou nemalé těžkosti, zvláště v bazilice Božího Hrobu a v jeskyňce Vzkříšení, protože tam jednotlivá křesťanská vyznání mají své „hodiny“, podle úmluvy ještě z r. 1757, a zárlivě si je střeží; proto např. katolíci konají své obřady stále podle liturgických knih „předkoncilních“... Sváteční dny proběhly bez incidentů, třeba věřící úzkých uličkách starého, arabského města, byli pod pečlivým dozorem ozbrojených izraelských vojáků.

NSR. - Naše mnichovská obec si pozvala na svůj tradiční Popelec umělců mons. dr. Jaroslava Polce z Říma o první neděli postní; po bohoslužbách měl přednášku o bl. Anežce české a o stavu jejího svatořečení a svá slova ilustroval zajímavými světelnými obrázky. Místo modlitby umělec byla přečtena báseň Václava Renče „Prosbu za svatořečení bl. Anežky“. Mezi jmény zemřelých od posledního Popelce umělců, uvedených v Modlitbě věřících, měli čestné místo ak. malíř Karel Liška z Daisendorfu, novinář Sláva Volný z Mnichova a dipl. ing. Miroslav Brada, bývalý předseda mnichovské české farní rady, pracovník v řadě krajanských spolků, který zemřel náhle den po svých 63. narozeninách. - Jako přípravu na velikonoční svátky byly v Ellwangu exercicie, které vedl Otec Pavel Kučera z Norimebrku. Zúčastnilo se jich 55 našich krajanů. - Letošní

cyrilometodějská pout' krajanů z německy mluvících zemí se koná letos v sobotu 11. července.

Jako přípravu na beatifikaci karmelitky Benedikty od Kříže, ve světě Edity Steinové, byla této nové světici věnována postní kázání v kolínské katedrále. Dómský kazatel Pater Rudolf Stertenbrink mluvil o Editě Steinové hledající, věřící, modlící se, učící, milující a světic. - A v Mnichově předváděli jako přípravu na svého nového světce jezuitu P. Ruperta Mayera hru „Nemlčím“; ve čtyřech jednáních jsou scénicky znázorněny nejdůležitější úseky jeho života.

V roli P. Mayera vystupuje známý vídeňský herec Josef Meinard. P. Mayerovi zakázalo r. 1937 Gestapo kázat a byl odsouzen na šest měsíců vězení. Rok nato byl zase zatčen a r. 1939 odvezen do koncentračního tábora v Sachsenhausen. Od r. 1940 až do konce války byl internován v benediktinském klášteře v Ettalu. Zemřel 1. listopadu 1945. Dne 3. května při mši sv. v Olympijském stadionu ho Jan Pavel II. prohlásil blahoslaveným; k beatifikaci Edity Steinové došlo na kolínském stadionu Müngersdorf.

Kolínský kardinál Josef Höfner varoval ve svém kázání při Popelci umělců před chamtivostí, pohlavní nevězaností a touhou po moci. Tyto tři síly mohou uvrhnout člověka do hlubokých životních zmatků. Proti přehnané touze po majetku klade Kristus almužnu, proti nevázané požívačnosti půst a proti touze po moci modlitbu. Půst přetřává pouta a osvobozuje člověka pro Boha a pro bližního. Proto se křesťan při vši sebekázní netváří zasmušile.

6. března se konal v NSR už po sté Den ekumenické modlitby žen, tentokrát na heslo: „Pojďte, radujte se“. Na zasedání společného výboru byla zdůrazněna nutnost společné modlitby křesťanů za slabé, pronásledované a všechny, kdo

trpí. Ministryně pro výchovu Federální vlády Dorothee Wimsová, z ÚV německých katolíků, vybízela k práci na pomoc nenarozeným.

POLSKO. - Tajemník biskupské konference mons. Dabrowski vydal jménem biskupů prohlášení, ve kterém se zabývá současnou sociální a ekonomickou krizí v zemi. Církev si uvědomuje nutnost různých opatření k jejimu překonání, avšak mají-li mít účinek, musí lid plně důvěřovat státu a vládě. Nedávné zvýšení cen této důvěře moc nenapomáhá. Vláda žádá nové oběti a větší výkonnost, měla by však též předložit konkrétní plány, jak hodlá z krize vyjít, a zapojit do tohoto úsilí také ty členy společnosti, kteří dosud nejsou zastoupeni v oficiálních orgánech. Je nutná reforma struktur veřejného a hospodářského života a ne jen brzdit užitečné a podnětné akce, jež nevycházejí z vlády. Tento úkol veřejná moc dosud nesplnila.

ŠVÝCARSKO. - Na setkání 18 katolických a židovských představitelů v Ženevě došlo k dohodě stran kláštera karmelitek na místě, kde stával koncentrační tábor Osvěcim. Podle dohody nebude na území kláštera karmelitek, kde stával tábor Osvěcim a Březinka stála katolická kultovní budova, ale každý tam bude moci tiše rozjímat podle zásad své víry. Mimo prostor táborů bude postaveno Středisko pro informace, konference a modlitbu, jehož cílem bude výměna informací mezi evropskými církvemi, jak bojovat proti dezinformaci, patřičně přijetí návštěvníků táborů a jak podporovat přátelské vztahy mezi křesťany a židy. Při tomto Středisku bude také nový klášter sester karmelitek. Dosavadní klášter, upravený z táborového skladiště, též pomocí Otce Werenfrida van Straatena, byl postaven r. 1984 a z židovské strany vyvolal velké protesty: chtěli mít Osvěcim zasvěcen výhradně památce svých židovských obětí nacismu.

Do New Yorku a okolí

S & M PORK STORE

Evropské a zvláště československé
uzenářské speciality
Prvotřídní maso všech druhů
masné výrobky -
i dle Vašeho přání

Josef Skrkon

35-10 Ditmars Blvd.

☎ (718) 278-8468 Astoria, L.I. City, N.Y. 11105

Václav Jiří Vostřez:

**Památka misionáře krajanů v Kanadě a v USA
Otce Františka A. Dostála, S.J.,
zakladatele národních poutí do Svatyně
mučedníků v Midland, Ontario, Kanada!**

(Předneseno na Symposiu národní obrody v Midland,
(dne 7. června 1987.)

7. června 1987 se koná XXXV. národní pout' k Panně Marii mezi Hurony, do Svatyně mučedníků v Midland, Ontario. Případá na zahájení celosvětového Mariánského roku. Jsme přímo účastní vrocí prosby k Všemohoucímu Bohu, aby udělil pokoj a mír celému světu. Zvláště se modlíme o dosažení svobody náboženské a politické pro naše národy ve vlasti, na přímluvu Matky Vítězné, Panny Marie. Pomocnice křesťanů. Není větší přímluvkyně nad Ní, jen s Její pomocí mohou být překonány mocnosti zla! A tak máme pevnou naději, že s Ní konečně zvítězíme, že dnes nastal ten zdařilý obrát v historii lidstva.

Stojíme na jednom z nejposvátnějších míst Severní Ameriky, v kostele sv. Josefa, Svatyně mučedníků - jezuitských misi onářů mezi Indiány, původními obyvateli této země. Oni zde vybudovali v sedmáctém století středisko, zasvěcené Panně Marii mezi Hurony. Nebyla to jen jezuitská residence a úspěšné misijní středisko, ale i první poutní místo v Americe, na sever od Mexika. Stalo se tak oficiálně papežským dekretem Urbana VIII., dne 18. února 1644 v Římě. I když do pěti let bylo jejich dílo vyvráceno a poslední z kanonizovaných osmi mučedníků, sv. Noel Chabanel, byl zabit 8. prosince 1649, přesto jejich oběti nebyly nadarmo. My poutníci jsme toho důkazem i po uplynutí staletí.

Význam Midlandu pro

Kanadany je veliký. Současníci si to uvědomili zejména roku 1984, při návštěvě sv. Otce Jana Pavla II. není se co divit, že i emigranti a exulanti porobených národů sem každoročně putují. Ve svých prosbách se zde cítí k Bohu jaksi blíže. Poláci postavili na volném prostranství pod kopcem pěkný kamenný oltář s obrazem Panny Marie Czestochowské - (u kteréžto konáme naše české mše svaté) a Slováci na vrchu kopce „Kříž církve mlčící“. My Češi, jsme byli z prvních a už tradičně sem putujeme v duchu pokání a oběti, vždy první neděli v červnu. Podle časovosti přidáváme jen určení na zvláštní úmysl. Tak např. 2. června 1963 to byla „Jubilejní pout' ke cti sv. Cyrila a Metoděje, apoštolů slovanských.“ Letos, mimo hlavní duchovní účast při zahájení roku Panny Marie, prosíme i o svatořečení bl. Anežky Přemyslovny. Doufáme, že se tak stane už příští rok 1988 a univerzální Církev bude mít zářný příklad oběti a lásky, nesmírně potřebný ve zmaticích současně, převážně prospěchářské doby. Také trpící národy ve vlasti i náš rozháraný exil, potřebují útočiště k patronce v plnosti.

Ráz našich národních poutí do Midland stanovil už jejich zakladatel dp. F. Dostál, S.J., když napsal v padesátých letech k pozvání krajanů: „Milí přátelé! Naše pout' se koná v duchu modlitby za naši starou vlast, trpící pod komunismem. To, co je pro naši vlast Velchrad, Sv. Hostýn, Stará Boleslav, Sv. Hora, Nitra atd. to je pro Kanadu Ste Anne de Baupré, Cap-de-la-Madelaide, Oratoire St. Joseph, Martyrs' Shrine.... V krajině, kde nyní stojí Svatyně mučedníků, působili před 300 roky misionáři u indiánského kmene Huronů, sv. Jan de Brébeuf, Isák Jogues, Gabriel Lalemant, René Goupil, Antonín Daniel, Karel Garnier, Jan de Lalonde, kteří jako dobří pastýři položili život se svým stádcem ubíjeným od Irokésů.

V letní době přichází do Svatyně mučedníků mnoho poutníků. Jinonárodnostní skupiny pořádají každoročně četně navštívené pouti. Je žádoucí, aby také naše pout' měla reprezentativní účast a byla opravdovým veřejným vyznáním Víry. Zveme všechny naše krajany, aby přišli a spojili se s námi v modlitbě o duchovní obrodu našeho lidu, zde i ve vlasti, a zachování sv. Víry a života z Víry v našem národě, tak aby Všemohoucí Bůh dopřál, v naší staré vlasti svobodu Církvi svaté i svobodu politickou, založenou na zásadách Božích a vedoucí náš národ k časnému a věčnému štěstí. P.F. Dostál, S.J.

První národní pout' do Midland, Ont., se konala v neděli dne 23. srpna 1953. Předtím sem zajížděli jen jednotlivci a menší skupiny krajanů. Tak např. nová česká farnost sv. Václava v Torontě pořádala dva zájezdy. Nejpočetnější byly pouti krajanů z osady sv. Antonína v Chatham. Zemský výbor Cyrilometodějské ligy v Kanadě právě navázal na už předem dojednanou chathamskou pout'. Převzal organizační odpovědnost a národní pout' byla rozšířena na všechny krajanské farnosti i rozptílené krajany mimo farnosti, kterých byla převážná většina. Vyzvání k tomu učinil Dp. F. Dostál, S.J. na II. schůzi výboru CML, 15. června 1953 na faře v Torontě a III. schůze tamtéž, 10. srpna 1953 už rozhodla, „aby tato pout' byla pořádána každým rokem a to ve větším rozsahu.“ Příkaz ten dosud plníme a jsme zde letos

po třicátépaté. Zvěčnělého Otce Dostála, tehdejšího zemského duchovního rádce Cyrilometodějské ligy v Kanadě, v pravdě nazýváme zakladatelem národních poutí. K první národní pouti do Midland jsme vydali zvláštní číslo věstníku „Cyrilometodějská liga v Kanadě“ (roč. II. - srpen 1953) v počtu 2,100 výtisků. Časový úvodník z pera Otce Dostála se nazýval „Nanebevzetí Panny Marie“ a měl tento závěr:

„Toto veřejné vyznání vznešené výsady Mariiny je nanejvyš významné a včasné právě v dnešní době. Proti nevědeckým a materialistickým naukám, zaplavujícím současný svět, popírajícím Boží existenci a hledajícím ukojení lidských tužeb na zemi v rozkošech tohoto světa, zdůrazňuje Církev pravdou o Nanebevzetí Panny Marie, že existuje posmrtný život, že existuje nebe, které je naším pravým domovem, kam se máme všichni snažit dojít. Proti přehnanému a zpoňastělému kultu těla v dnešní době zdůrazňujícímu fyzickou krásu a ukojení jeho smyslových žádostí, staví Církev Neposkvrněnost těla Mariina, které nedotčeno dechem hříchu vůbec, a hříchu těla zvláště, skví se nehynoucí nadzemskou krásou a věčnou slávou v nebesích.

V současné době, kdy moc Satanova ve formě komunismu se snaží pohltnout celý svět, staví nám Církev před oči úplné vítězství Mariino nad ním, neboť ona svým Neposkvrněným Početím a Nanebevzetím potřela hlavu hada pekelného; a vybízí nás, abychom se skrze opravdovou nápravu života a vrocí úctou mariánskou postavili s důvěrou, pod ochranu Marie Panny, v boj proti mocnostem temnosti, a zasloužili si míti účast na dovršení Jejího vítězství nad nimi ve světě. - Není pochyby, že toto je doba mariánská a že se zalíbilo Bohu dáti nám záchranu ze současných nebezpečí skrze Marii Pannu.“

Další úvodník Otce Dostála „Úcta k Rodičce Boží“ ve stejném věstníku CML (č.5 - červen 1955), končil odstavcem: „Mariánský rok byl úspěšně

ukončen. Také naši krajané a exulanti po celém světě konali zvláštní pobožnosti ke cti Neposkvrněné. Zapojili se do smírné akce vybudování nové Mariánské sochy určené pro Mariánský sloup v Praze, vyhlášené opatem českých benedikťinů J.M. nejdp. Ambrožem L. Ondrákem O.S.B. Přivítání a odhalení sochy se konalo minulý měsíc při mariánských slavnostech v Lisle, Ill., U.S.A. Potřeba duchovní obrody a dalších milostí však trvá. Proto neustáváme v horlivosti a v úctě k Rodičce Boží. Mějme stále na paměti vážná slova sv. Otce, že základní příčinou a kofenem zla současné doby je to, že mnozí lidé opustili Boha Krista Pána, jenž je Cesta, Pravda a Život. Usilujeme tedy dáte a horlivě o obrodu života soukromého a veřejného podle křesťanských zásad, podle Božího zákona.“

Dp. František A. Dostál, S.J., se narodil 10. ledna 1910 v rolnické rodině v severovýchodních Čechách, v malebném Podorlíčí, nedaleko Vysokého Mýta, diecése Hradec Králové. Gymnasium navštěvoval v Praze. Se smutkem vzpomínal zkušeností ze svého mládí, kdy v prvních letech svobodného státu, některé vlivné osobnosti se exponovaly v nesmiřitelném boji proti víře v Boha a proti katolické Církvi. Reagoval tím, že vstoupil do jezuitského řádu a překonal i heslo služby „Bohu, Církvi a národu“, když se důkladně připravoval na misie v daleké Číně. Na kněze byl vysvěcen 31. července 1939 v Lublině, Irsko. Znal mimo jiné též jazyk německý, anglický a francouzský. Byl poslán svým řádem Tovaryšstva Ježíšova do Quebec v Kanadě k poslední přípravě pro misii v Číně. Bůh však s ním měl jiné plány. Vlivem války na Dálném východě už zůstal v Kanadě a tak krajané v USA a v Kanadě (ale nejenom oni!) dostali svého kněze, nesmírně schopného a do krajnosti obětavého misionáře. Když pak zemřel 18. září 1974 v London, Ont., zcela vyčerpan ze svých fyzických sil, ve službě Bohu v bližním, uvědomili si náhle, že ztratili největšího muže českého národa, který kdy vstoupil na kanadskou půdu. Odešel služebník Boží, aby nám tím

NOVÁ KRAJANSKÁ AUTODÍLNA
V BERWYNU, ILL.

**K · H
Auto
Repair**

6619 - 21 W. Čermákova tř.
(tuned vedle berwynské pošty)
její majitelé

STEVE KUBOVIČ

a

JANO HULÍN

vám nabízejí své odborné služby:

- * pravidelnou údržbu motorů
- * veškeré opravy aut všech značek
- * odvoz nepojízdných aut
- * důchodcům je po správce na přání doručíme osobně

VOLEJTE: 749 - 7449

**BIRTH PLATES
FOR BABY OR ANY AGE**
Individually handcrafted in
porcelain (A Gift To Last)

Send for FREE illustrated
details to:

TITLES

P.O. Box 411
Cedar Rapids, IA
52406-0411

or Telephone
(319) 362 - 8968

599-4372

ROZPOČTY ZDARMA

Independent Glass Service
VEŠKERÉ SKLENÁŘSKÉ PRÁCE
KOVOVÁ DVOJITÁ OKNA (STORM WINDOWS)
PLEXIGLASS — ZRCADLA
8014 SOUTH NATCHEZ AVENUE
BURBANK, ILLINOIS 60459

WILLIAM KRÁTKÝ
evropský vyučený sklensář u dědy a otce v Československu

více pomáhal u Trůnu Nejvyššího! Pohřeb se konal 21. září 1974 z kostela sv. Antonína v Chatham, Ont., kde o něm řekl kazatel, dp. Josef Šach, mimo jiné:

„Jeho práci a zásluhy neocením nikdo na tomto světě, jenom Pán Bůh. Jeho auta byla špatná vozidla a přece v nich překonával dlouhé vzdálenosti například Kanadou a USA. Urazil desetitisíce milí ve snaze najít zapomenutou českou duši, ať ho to stálo cokoliv. Když jsem mu domlouval, aby si odpočinul a zdržoval se více v Montrealu a psal články a ty zvesílal, aby dělal tiskový apoštolát, zle jsem pořídil, řekl mi nahněvaně: „Já jsem misionář a ten nikdy nesmí odpočívat!“

Od března 1950 jsem patřil k nejbližším spolupracovníkům Otce Dostála. Zdědil jsem po něm i jeho písemnou pozůstalost. Jsou to čtyři plné kufry a několik beden dokladů a písemností z jeho činnosti. Když jsem minulý týden připravoval materiál pro tento svůj referát, našel jsem též knížku o Svatyni mučedníků v Midland „Saints Lived Here“ - (Zde žili světci). Červeně si v ní Otec Dostál podtrhl zmínku, že to bylo místo svatosti a zdůraznění „zbožnosti, poslušnosti, pokory, trpělivosti a lásky křesťanské.“

Pomáhali tam místním obyvatelům za nepředstavitelně těžkých podmínek a denně byli připraveni obětovat i své životy. Podtrhl červeně dále zmínku, že v roce před zničením (1649), přijali v misií pohostinsky 6.000 Indiánů a udělili 1.700 křtů (rok před tím 1.300 křtů). To vysvětluje, proč s takovou pečlivostí Otec Dostál uschoval desítky obálek s fotografiemi mladých rodin u příležitosti křtů. Na nich napsal rozhodně: „Schovat!“ Měl zajisté velkou radost z křtů, které uděloval a získával tak kandidáty pro nebe....

Je velmi pravděpodobné, že P. F. Dostál řídil své obětavé misionářské působení příklady svých slavných rodáků z Vysokého Mýta, P. Jiřího Čapka, S.J. a jeho strýce P. Bedřicha Bridela, S.J. - (1619 - 1680), kteří oba v roce 1680 položili své životy v Kutné Hoře, když tam ošetřovali nemocné při morové nákaze. O Fridrichovi Bridelovi, který patří k nejpřednějším buditelům národa českého, vedle Bohuslava Balbína, napsal P. Josef Koláček S.J. knihu, která právě vyšla v Římě pod jménem „Je se mnou“ (Křesťanská akademie, svazek 66, edice „Vigilie“). Uchvatně

Prosíme, oznamte nám váš
změnu své adresy

působí dnes slib českého misionáře v době baroka, současníka kanadských svatých mučedníků, který též obětoval svůj život:

„Ježíš, Maria, Josef! Já, Fridrich Bridel, zcela nehodný Božího pohledu, slibuji božské Velebnosti před tváří Matky Boží, svatých Otců Ignáce a Xaveria a celého nebeského dvora, že budu sloužit nakaženým morem. Prosim tedy pokorně tvé milosrdenství. Bože, pro krev Ježíše Krista, abys mi udělil hojnou milost k plnění, jako jsi ji udělil ke slibu. Amen.“

Slib ten dovršil hrdinskou smrtí, ve službě nemocným morem ve čtrnáctý den služby, 15. října 1680 v Kutné Hoře. Jeho přítel o něm zanechal tento krátký záznam:

„Největší práce P. Fridricha jsou známy jediné Bohu, protože tento Boží muž nic o svých pracích přede mnou neprozrazoval; obyčejně jenom říkával: „Nejsme povoláni, abychom jedli, pili a spali: jaká by byla pak naše odměna?“ Když jsem mu zemřelému po cestě říkával: „Prosím Vás, raďte si odpočinout,“ odpovídal jakoby nelibě dotčen: „Ale dejte pokoj! D'ábel nikdy neodpočívá, stále hledá, koňo by pohltit. Bděme, bděme, lépe si pak odpočineme v životě věčném.“ Nyní odpočívá, a dobře, po takové apoštolské námaze: kéž bych také já směl s ním stejně odpočívát.“

Podobnost způsobu misionářské činnosti, ale také jeho výroky, jsou až zarážející! Uplýnulo 300 let a byli jsme svědky obětí misionáře Otce Františka Dostála.

Velká fotografie zemřelého dp. Dostála bude vytištěna ve Zprávách o referátech na V. symposiu národní obrody, pořádaném členy Stálé konference křesťanských veřejných pracovníků čs. exilu v Lisle, Ill. U.S.A., dne 11. října 1987. Program celé V. národní pouti k Panně Marii v Exilu do Lisle začne o 12:30 hod. odpoledne.

Věrní odkazu zvěčného apoštola čs. exilu, P. F. Dostála, je naším úkolem se plně zapojit do duchovního snažení našeho exilu. Je to nyní hlavně prosba k Bohu, aby se cti oltáře dostalo bl. Anežce Přemyslovné a abychom byli ochotni poskytnout i finanční dary na úhradu výloh, spojených s pořádáním slavnosti svatořečení, jak o to žádal nejdříve biskup Škarvada. Pak, stále ještě v době mariánského roku, měli bychom ohlásit náš společný viditelný program: Konečně postavit český oltář v poutním místě Fatima v Portugalsku!

DISTRICT ALLIANCE OF CZECH CATHOLICS

Distriktní svaz
českých katolíků
Cleveland, Ohio

The Cleveland District Alliance of Czech Catholics is sponsoring the 66th Annual „Czech Catholic Day“ on Sunday July 19, 1987. The religious, cultural, and social event will begin with a Concelebrated Czech Mass at Our Lady of Lourdes Catholic Church, East 55th and Hamm Ave. at 11:00 A.M. This will be followed by a Dinner, Dance, and Folk Dance Presentation beginning at 12:30 P.M. at Czech Karlin Hall, 5304 Fleet Ave., Cleveland, Ohio.

The menu includes Pork, Dumplings, and Sauerkraut, and Czech Sausages by Vaclav Sorejs. Dinner reservations may be had by contacting Ann Cisar at 641-0714.

Emil Hronek and the Karlin Brass Band will play for dancing beginning at 2:00 P.M. A cultural program and folk dance performance will begin at 3:00 P.M. Folk Dance groups include „Travnica“ Slovak Ensemble, Sokol Greater Cleveland Czech Folk Dancers, and Metamora, Ohio Moravian Dancers.

The Cleveland District Alliance of Czech Catholics has been in existence since 1917 and is the coordinating unit of all Czech Catholic activity in the Greater Cleveland Area. It is made up of individual members plus representatives of all Czech Catholic Parishes and Organizations in the Greater Cleveland, area.

President is Vaclav Hynnar of University Heights. Secretary is Frank Soukup of Maple Heights. Mr. Soukup may be reached for information and details at 663-8944.

MÁTE ZAPLACEN
HLAS NÁRODA
NA ROK 1987?

MAIL ORDEK NOVINKA

Prímý export

z Československa. Chodská keramika v pestrých barvách nebo pouze modrý styl.

Napište si na lístku o katalog s ceníkem.

Nikde jinde
tak lacino nenakoupíte!

J. KETNER

ENTREPRISES

27 W. 209 Chartwell Dr.
Winfield, IL. 60190

HROMÁDKOVA STAROČESKA DECHOVKA

OLD STYLE BOHEMIAN BRASS BAND

Bandmaster
Lubomir „Lu“ Hromádka

6203 Lafayette Blvd.
Independence, Ohio 44134

Call: (216) 524-9735

Celebrate Michigan's 150th Birthday at our Tenth Annual CZECHOSLOVAK AMERICAN FESTIVAL

JULY 10, 11, & 12, 1987

YACK ARENA

3131 THIRD ST. at EUREKA, WYANDOTTE, MICHIGAN

FRIDAY

*HANK HALLER ORCHESTRA from Cleveland, OH

SATURDAY

*JOE HEZOUCKY ORCHESTRA from Cleveland, OH

*CZECHOSLOVAK FESTIVAL BRASS from Troy, MI

SUNDAY

*JOE BENO ORCHESTRA from Cleveland, OH

*CZECHOSLOVAK FESTIVAL BRASS from Troy, MI

* PLUS *

* COSTUMED DANCE GROUPS, GYMNASTICS, AND MORE! *

FOOD AND REFRESHMENTS AVAILABLE *

* ETHNIC BOOTHS DISPLAYING *

Authentic Bohemian Crystal, Garnet Jewelry, Pastries

Books in both Czechoslovak & English languages.

Our unique "Roots Map", Antiques, and MORE!

***** ADMISSION *****

ADULTS \$3.50

SENIOR CITIZENS (65 and older) \$3.00

CHILDREN (14 and under, accompanied by adults) FREE

3-DAY PASS AVAILABLE \$8.50

***** DOORS OPEN *****

FRI 7 p.m. - midnight, SAT. 4 p.m. - 12:30 a.m. SUN 1 p.m. - 9:30 p.m.

BE PROUD OF YOUR HERITAGE - WEAR YOUR "KROJ"

Sponsored By Sokol Detroit & Sokol Detroit Ladies Auxiliary

23600 West Warren, Dearborn Heights, MI 48127

Distriktní Svaz českých katolíků v Clevelandu
zve naše krajany na

DEN ČESKÝCH KATOLÍKŮ

V NEDĚLI 19. ČERVENCE 1987

* 11:00 A.M. Bohoslužby u P. Marie Lurdské
na 55. vých. ulici a Hamm Ave.

* Občanská slavnost v České síni Karlin, 5304 Fleet Ave.

* České obědy od 12:30 P.M.

* Hraje Karlinská dechovka od 2:00 P.M.

V programu vystoupí:

Taneční skupina Clevelandských Sokolů,

Slovenská taneční skupina Travnica

a tanečníci z Assumption, OH.

VĚRA ROKNIČOVÁ
byla jmenována
„Assistant Vice President“
známé krajské
záložny
„Lincoln Federal“
v Berwynu, Il.

Kdo by z našich chicagských exulantů i starousedlíků neznal naši usměvavou, obětavou a starostlivou paní Věru Rokničovou, která se uvědoměle a obětavě účastní všech podniků Čs. ženské národní rady v exilu a neváhá posloužit svým přednášeckým talentem, jak při národních podnikcích a slavnostech, tak i při smutných loučeních s našimi zasloužilými krajany při pohřbech.

A tato naše národu vždy věrná a obětavá kulturní pracovnice v našem chicagském exilu vyniká i svou pracovitostí ve svém zaměstnání. Proto máme upřímnou radost a dodatečně ji blahopřejeme k jejímu povýšení a jmenování na „Assistant Vice President“, v celém čs. Berwynu známém spřítelem ústavu „Land of Lincoln Savings and Loan“ na Čermákově třídě. Jejím šéfem je prezident této prosperující spořitelny, pan Thomas A. Kinst, původně prý také českého původu, který dovedl svou pracovitostí a obchodní prozíravostí spořitelnu „Land of Lincoln“ k jejímu dnešnímu rozmachu s osmi sty miliony vkladů.

Milá paní Věro, z Vašich zaslužených pracovních úspěchů máme upřímnou radost a gratulujeme Vám. Při tom vzpomínáme i na Vaši zlatou, hluboce věřící maminku, která Vás i Sávu měla tolik ráda.

Redakce

Prosíme, oznamte nám váš
změnu své adresy

Miroslav Konvička,
exil, nakladatelství
12726 Archwood St.
North Hollywood, CA 91606
Frant. Moravec: Špion,
jemuž nevěřili - opět vyšlo.
Tuto a všechny jiné knihy
u nás k dostání.

ŠTĚPÁN KARDINÁL TROCHTA

ZIVOTOPISNÁ ČRTA A VÝBĚR
Z PROSLOVŮ A PASTÝŘSKÝCH LISTŮ

(K 16. výročí smrti vydali čeští salesiáni)

(Pokračování z min. čísla)

Pro svatořečení paní Zdislavy.

Za ostatními svatými ženami své doby zůstala Zdislava pozadu v tom, že dodnes nebyla svatořečena. To však není vinou její, ale spíše naší, že jsme se o její povýšení na oltář doždes nepostarali.

Počet svatých se ovšem nedá naplánovat, protože svatost člověka není dílem toliko lidským. Ani my nechceme vyrobít novou světici za každou cenu. Jistotu o tom, že je někdo pro svoje hrdinské ctnosti mezi svatými v nebi, nám nemůže dát žádný člověk, ale jen Bůh. Bůh to obvykle činí zázrakem, který vykoná na přímělu osoby, o jejíž svatořečení se jedná a kterou někdo prosil za přispění.

Kristova Církev prohlašuje za svaté pouze zjevné mučedníky pro Krista, anebo lidi, kteří prosluli vysokým stupněm křesťanských ctností a na jejichž přímělu učinil Bůh alespoň dva nebo tři zázraky, bezpečně ověřené teologickými a přírodovědeckými odborníky. Kde není zřejmého mučednictví pro Krista, anebo bezpečně ověřených zázraků, tam se nikdo svatořečení nedočká. To není záležitost tak jednoduchá, naopak velmi náročná.

Dalimilova kronika a zdislavská tradice hovoří sice o mnoha velkých zázracích na přímělu paní Zdislavy; dokonce i o vzkříšení z mrtvých: »Pět mrtvých Boží mocí vzkřísila, mnoha slepým zrak vrátila, chromých a malomocných mnoho uzdravila a nad jinými ubohými veliké divy činila« (Dalimil, 87,5).

Hovoří o nich jako o skutečnostech, ve své době všeobecně známých. A snad právě pro tuto všeobecnou známost se tenkrát nikdo nestaral o to, aby nám shromáždil a zachoval doklady o podrobnostech těchto zázraků: kdy, kde, na kom se udály, o jakou chorobu se přesně jednalo a jak došlo k uzdravení. Pro tento nedostatek dokladů se těmito zázraky nedá argumentovat při církevním procesu, který svatořečení předchází a opravdovost zázraků velmi přísně zkoumá. Dokud nebudeme mít na přímělu naší blahoslavené dva nebo tři zázraky, které by byly podrobně a bezpečně doloženy, bylo by marné zahajovat proces jejího svatořečení.

Abychom měli jasno, co můžeme dnes pro svatořečení blahoslavené Zdislavy udělat, musíme si předně uvědomit, že zázrak, který Bůh vykoná proti vůli anebo při naprostém nezájmu lidí, jako, na příklad, obrácení Šavla před Damaškem, je událost mimofádně vzácná. Spoléhat, že Bůh vykoná zázrak na dosvědčení svatosti blahoslavené Zdislavy na nějakém člověku, který ani neví, kdo Zdislava je, a vůbec se o ni nezajímá, je pramálo nadějně. Bůh se nepotřebuje nikomu vnucovat a jeho svatí také ne.

Kdo ví, kolik nemocných mohlo být za našich dnů již uzdraveno a nešťastných zachráněno na přímělu paní Zdislavy nebo jiných našich světců! Nestalo se tak, protože neznali ani naše svaté ani Zdislavu, takže o přímělu prosit vůbec nemohli. Žádný jim o blahoslavené Zdislavě vůbec nic neřekl, nikdy se jim nedostalo do rukou její životopis ani obrázek ani sebekrátkší modlitba k ní. – Tady jsou, bratři a sestry, naše dluhy vůči blahoslavené Zdislavě. Začneme je splácet!

Když zjistíme, že je někde k dostání úzkoprofilové zboží, že dávají nějaké hodnotné představení nebo koncert, spěcháme upozornit kdekoho ze svých známých, aby si nenechal ujít dobrou příležitost. A to je jistě správně. Ale když Bůh nabízí poklady své lásky, moudrosti a moci na přímělu svých věrných, necháváme je klidně ležet ladem.

Kolik známe kolem sebe nemocných, snad i takových, kterým už ani lékařská věda nedovede pomoci. Kolik známe lidí, kterým hrozí nějaké neštěstí, se kterým si nevědí rady; lidí, kteří ztratili domácí mír a pokoj ve svých rodinách, propadají alkoholu, hněvu, nenávisti, závisťi nebo jiné neštěstí. A my chodíme kolem nich, jako by bylo všechno v nejlepšímu pořádku, a o Bohu a blahoslavené Zdislavě jim nepromluvíme ani slova. Takhle bychom se ovšem nedočkali svatořečení paní Zdislavy ani do soudného dne.

Kterýpak lékař by použil penicilinu, kdyby o něm nikdy neslyšel? A který otec nebo matka se bude radit v modlitbě s blahoslavenou Zdislavou o výchově svých dětí, když ani neví, že paní Zdislava nějaké děti měla a vychovala? Kolik je kolem nás havarijních morálních případů a rozvrátů v manželstvích, ve výchově, na pracovišti? Kolikrát je tu očividně jasné, že už jen morální zázrak může nešťastné lidi zachránit! Snad je i znáji, o jejich neštěstí mluví desítky katolíků, ale při tom se nenajde člověk, který by je naučil prosit Boha o záchranu na přímělu světce, který vynikal právě v té ctnosti, která zde tak katastrofálně chybí.

Bůh nám nebude dělat zázraky proto, abychom mohli vítězně zamávat listinou o svatořečení blahoslavené Zdislavy. Bůh není byrokrat, nýbrž náš milující Otec. Nezapojíme-li svou snahu o svatořečení paní Zdislavy do praktické lásky k Bohu a k třpicím lidem kolem - o kterou nám musí jít podle obou nejsvětějších příkázání na prvním místě - nikdy se její glorioly nedočkáme. Bůh netouží ani po senzaci ani po úředních fasciklech.

Ochránkyň křesťanských rodin.

Je obecně známo, že rodina civilizovaného světa je v krizi. Stačí nahlédnout do statistik a zjistit počet rozvodů, počet sirotků po živých rodičích, počet nemanželských dětí a těch, kterým bylo zabráněno se narodit. Ty už dnes chybějí ve školách a zítra budou chybět na pracovištích. Je zde však možná záchrana.

Nikdo si nedělá iluze, že by tento stav bylo možno zastavit penězi nebo paragrafy. Jde o mravní obrodu, kterou může přivodit jen upřímně prožívané Kristovo náboženství. Po staletí má český národ ve světě takovou váhu, jaká odpovídá úrovni naší národní mravnosti. A ta začíná v rodině a spočívá především na rodině.

Ve svém posledním přepracování historického životopisu blahoslavené Zdislavy ukázal prof. dr. Zdeněk Kalista, jak nezištně věrnými obhájci českého krále a státu byli otec, manžel, synové, dokonce i švagři a širší příbuzenstvo lamberkové paní, aniž hleděli na oběti, které je to stálo. To je známkou neobyčejné mravní výše celé markvartické rodiny, která stála pod vlivem svatého života paní Zdislavy. A že to byl právě její výchovný vliv, kterému rodina vděčila za svou mravní úroveň, dokládá i jistě tak mravní zakolísání v životě jejího nejmladšího syna Zdislava. Ten byl při smrti své matky ještě skoro nemluvnětem, takže její výchovný vliv na něj byl pramálo; zanedlouho ztratil otce a byl pravděpodobně vychován mimo domov. Proto už nemá tak pevnou mravní páteř, jako jeho starší sourozenci, kteří prošli školou svatosti své matky Zdislavy.

Blahoslavená Zdislava je skvělým dokladem známého přísloví, že »ruka, která hýbe kolébkou, hýbe světem,« a to především světem mravním. Praktická rozhodnutí o osudech národů se utvářejí na zasedání sněmoven a mezinárodních porad. Ale mravní úroveň společností, úroveň, která často rozhodnutí předurčuje a připravuje pro ně předpoklady a hranice, ve kterých jsou nucena se pohybovat, ta je především dílem výchovy, a to především výchovy rodinné a mateřské. Uvážíme-li, že »paní svatého života«, Zdislava, žije v těch Čechách, kde se sotva sto let před tím ještě navzájem bezohledně vyvažovali celé rody, poznáváme, jakou bezpečnou zeměkyni nám může být její svatý vzor v mravní výchově.

Zdislavaznamenala v historii naší národní mravnosti rozhodný krok kupředu. V dobách divokých zápasů a neshod dokonce i mezi členy panovníckého rodu, kdy syn válčil proti otci a otec obléhal na pražském hradě vojsko svého syna, budoucího Přemysla Otakara II., ve zmatcích, kdy tolik českých pánů tápe a kolísá, kdy se drancují vesnice a města příslušníků vlastního národa, vede Zdislavina láska, obětavá, moudrá a plna Duchu Božím členy svého rodu, ano můžeme říci valně části severních Čech bezpečnou cestou cti a mravnosti ku prospěchu kraje a celého státu.

A v tom je obrodný program »Jubilejního Zdislavského roku«, který kladu na srdce především vám, české a moravské dívky, snoubenky, manželky a matky: Buďte svým snoubencům, manželům a dětem Zdislavami! Buďte jim Zdislavami svou zbožností, mravní převahou, čistotou, věrností, obětavostí, duchaplností a křesťanskou láskou! Odměnou vám nebudou ani peníze ani hmotné výhody a uznání, ale Ježíš. On bude vaší velkou odměnou. Jeho lásku a ochranu vám jako biskup mohu zaručit a slíbit, neboť »v nikom jiném není spásy« (Skutky 4,12).

Proste blahoslavenou Zdislavu, aby byla i dnes dobrou a spolehlivou Ochránkyň naší země. Modlete se k ní, aby vyprošovala českému národu svornost, jednotu a vzájemnou důvěru všech jeho složek. Ať se na její přímělu obnoví hluboká vzájemnost, důvěra a láska! Ať pookřeje duše národa, zájem a úsilí o blaho našeho lidu se stane opět ozdobou a tmelem našeho národního charakteru a odvaha k obětem a k odpuštění záležitostí jeho cti!

Takovým způsobem totiž paní Zdislavu nejlépe uctíme a sobě nejlépe prospějeme.

+ ŠTĚPÁN, biskup litoměřický.

(Pokračování příště)

Czechoslovak
Radio Broadcast

795-6172

SPECTRUM

WCEV 1450 AM

„Poslouchejte v celém „Chicagoland“
nový, pestrý čs. pořad „SPECTRUM“,
každé úterý v 8.05 P.M. - 8.30 P.M.
na vlně 1450 AM WCEV Radio
pod vedením Jarmily Smrčkové

**Kardinál Josef Bernardin,
arcibiskup chicagský:**

O roli laiků v americké společnosti.

**Křesťanské hodnoty a ctnosti
jsou schopny přeměnit svět
k lepšímu a věřící křesťané
mají povinnost se o to
v dnešním životě pokusit.**

Někteří podnikatelé vypovídali o tom, že se prý ptali svého kněze, co mají dělat, aby byli lepšími katolíky. Jeho odpověď však prý byla vždycky stejná: „Nedělejte si s tím starostí. Žijte tak, jako jste žili dosud. Vše je v nejlépeším pořádku.“ Příští neděli však na kazatelně kněží obviňovali podnikatele, že prý ruinují svět. Přišli se tedy znovu zeptat, co mají dělat, aby byli dobrými katolíky. Kněží jim na to pak odpověděli, že v neděli nemluví při kázání o nich, nýbrž o jiných lidech. Podnikatelé se pak stěžovali, že jejich faráři na ně myslí pouze tehdy, když potřebují příspěvek na koupení nových varhan, či nového ústředního topení pro školu. Jinak se o ně nezajímají. Tímto chováním kněží se podnikatelé cítili zklamáni.

Je nutno uznat, že jejich otázka byla platná a důležitá. Zároveň však je třeba přiznat, že odpověď na jejich otázku je nesnadná a složitá. Jiní laikové měli podobné zkušenosti, když se pokoušeli integrovat katolické hodnoty do svého díla a svého života. Mnozí pastyři duší nemluví téměř nikdy ve svých kázáních o povinnostech laika, přeměňovat a zlepšovat sociální řád. Kazatelé také jen zřídka mluví o radostech a zodpovědnostech manželství a křesťanského rodinného života. O vznešeném poslání přivádět děti na svět, vychovávat je podle rad Kristova evangelia a o úkolech laiků jako obyčejných občanů. Pastorační činnost v oboru manželství a rodiny se dosud hlavně vztahuje na kritické situace a jen málo na každodenní život, na duchovní rozvoj a růst vzájemné úcty v normálním manželství. Na druhé straně si zase svobodní dospělí laikové stěžují na to, že církev se zajímá pouze o život manželských dvojic a o jejich rodinný život, a přitom téměř ignoruje povolání svobodných laiků.

Tyto případy ilustrují skutečnost, že pastorační činnost církve by se měla vztahovat na všechny lidské stavy a potřeby, a že není snadné udržet v této věci náležitou perspektivu a rovnováhu, aby se pastoračně vyhovovalo všem. Proto letos na pod-

zim delegáti biskupa celého světa budou na Mezinárodní synodě v Římě se sv. Otcem jednat o „poslání laika v církvi a ve světě.“

Ačkoliv druhý Vatikánský sněm objasnil roli laiků v církvi a ve světě, dosud nebyly uvedeny ve skutek všechny jeho iniciativy. O této věci se dnes chci proto poněkud zmínit.

V USA laici vykonávají různé církevní funkce

Ve Spojených státech katolíci laici dnes zastávají v církvi mnohem aktivnější roli než činili v předkoncilové době. Mnozí účinkují například při mši sv. jako lektori, zpěváci, při rozdělení sv. přijímání; jiní zase pomáhají farářům v jeho duchovní péči o nemocné a chudé, v době úmrtí a zármutku, jiní opět pomáhají při náboženské výuce mladých i dospělých, a ve školách laické síly výhodně nahradily kněze a řeholní sestry, zejména v posledních 20 letech. Laikové jsou členy farních a diecézních pastoračních a liturgických výborů, farních a diecézních finančních komisí, správy diecézních a národních náboženských programů, redaktory katolických publikací a ještě zastávají dlouhou řadu jiných funkcí a služeb, vztahujících se k církvi a k náboženství. V USA byly tyto změny provedeny už ve většině farních osad a považují se za normální účast laiků na náboženské činnosti církve.

Křesťanství však má přetvořovat obyčejný každodenní život.

Nevyhnutelně stále ještě jen nepatrný počet laiků má účast na čistě náboženské činnosti církve, ačkoliv dnes je jejich počet mnohem vyšší než byl dříve. Bylo by však omylem, kdyby se tento malý počet pokládal za elitu církve, oddělenou od obyčejných věřících, jako tomu často bývalo před 2. Vatikánských koncilem s námi biskupy a kněžími. To by asi pastorační činnosti církve příliš nepomohlo, ale nakonec spíše škodilo. Je nutno vyvarovat se proto novému „zklerikalizování“ některých laiků: tím by totiž vznikla mylná představa, jako by ti laikové, kteří se nejvíce připodobňují kněžím - (například svou aktivní účastí na liturgických funkcích) - jsou nejdokonalejšími ideály katolických laiků. Nesmí se míchat dohromady povolání laiků a povolání kněží; obě povolání jsou v církvi nutná, avšak jsou od sebe odlišná. Také by mohlo docházet k napětí mezi touto laikovou - v kostele angažovanou „elitou“ a jejich farářem, a ke

konfliktům o moc, takže obě skupiny by byly nakonec posaveny jedna proti druhé. Pastyři duší a laici se musí naučit spolupracovat ve vzájemném respektu svých osob a svých rolí, které jsou odlišné pro každou skupinu.

Poslání laiků ve světě bylo dosud věnováno mnohem méně pozornosti než jejich roli v církvi. Protože byl kladen důraz na účast laiků na náboženských a pastoračních funkcích, programy náboženské výuky dospělých laiků měly hlavně za úkol vyškolení jednotlivce pro jejich zvláštní funkce v církvi a ve farnosti, než pomoci jim převádět křesťanské hodnoty do jejich rodin, do světa podnikání, práce, obchodu, trhu a vůbec do civilní společnosti. V přítomnosti také jen nepatrná část farních zdrojů je věnována na uskutečňování pravého poslání laiků ve světě, v jejich životním stavu, v jejich práci a povolání. V této věci tedy naneštěstí ani u nás v USA dosud nebylo plně uskutečněno učení Vatikánského dněmu.

Jak jsem podotkl na začátku, tato skutečnost přivodila u některých katolíků zklamání a mylné představy. Některí katolíci laici však sami tento aspekt laické zodpovědnosti správně pochopili a úspěšně plnili; čímž také dospěli k velkému prohloubení ve svém životě z víry. Programy jako - „Obřad křesťanského zsvěcení pro dospělé“, „Manželská setkání“, Cursillo, RENFW, „Kristus obrozuje farnost“ a jiné - mají značný vliv na ty, kteří se jich zúčastňují, a kteří se připravují na to, aby náležitě plnili své křesťanské poslání ve světě.

Kromě toho se mnozí katolíci činně zúčastňují národních diskusí o veřejné politice, do kterých vzrůstá mravní rozměr, vztahují-li se například na respekt života nenarozených, na nukleární odzbrojení, větší sociální spravedlnost, rasovou diskriminaci a jiné.

Všichni katolíci mají poslání přeměňovat svět podle zásad evangelia.

Dosud jsme ještě velmi vzdáleni ideálu, že by si všichni katolíci plně uvědomili tuto svoji stěžejní funkci. Nemluvíme tu o pokračových, lhotejných katolících. Často si to neuvědomují ani ti katolíci, kteří se opravdu snaží vést dobrý život a svědomitě žijí podle své víry. Některí z nich nechápou, že i jako laici by měli za poslání přeměňovat svět v soulase s hodnotami evangelia. U jiných katolíků tento problém není náboženské povahy. Sami

vědí, že musejí být Kristovými učedníky celým svým životem, ve svém úsilí a v práci, v rodině, v obci, v zájmových spolcích a v prokazování služby druhým lidem. Jejich problém je spíše praktické povahy: jak zůstat věrným evangelium v civilisaci, kde mnozí buď křesťanským hodnotám nerozumějí, anebo je vůbec neocení, prostě je nepřijímají a řídí se svými osobními hledisky, názory či vlastní „životní filosofii“. Tito křesťané - udivení a překvapení „životní realitou“ jsou pak jaksi „zakřiknutí“ a potřebují, aby je někdo povzbudil a jim pomohl žít plně podle křesťanských hodnot. Toto se vztahuje na mladší, méně prominentní laiky, kteří musí čelit problému izolace ve věci norem charakterního chování a stupnice křesťanských hodnot. Tito lidé nevědí s jistotou, až kam sahá jejich víra se svými požadavky v dnešní stále se měnící technologické společnosti. Sami také mají jen málo možnosti uvažovat o životních problémech, a často si ani neuvědomují, že problémy, vztahující se k mravním normám a ke stupnici křesťanských hodnot pro ně vůbec existují. Taková úvaha však je pro každého nutná, aby každý byl schopen přizpůsobit se potřebám současné doby, ale zároveň zůstal věren svým křesťanským ideálům. K tomu všemu ještě přistupuje ta okolnost, že mladí lidé, kteří nevyšli ze školy ať z jakýchkoli důvodů, nevyučili se nějakému řemeslu musejí vénovat všechnu svou energii a vynaložit všechno své úsilí k tomu, aby si dostatečně vydělali pro sebe a svou bez přípravy založenou rodinu.

Situace těchto mladých laiků v dnešním světě je velmi nesnadná, není však beznadějná. Protože současný život má horečně rychlé tempo a jeho možné požadavky plně zabírají čas a energii člověka, pro mnohé by bylo téměř nemožné účastnit se programů náboženské výuky pro dospělé. Ještě více to pak platí o matkách, které musejí přivydělávat manželovi, aby se zlepšil životní standart rodiny, a o matkách, které jsou zaměstnané a svobodné. Bude nutno nalézt vhodné cesty, jak sloužit náboženským potřebám i těchto lidí.

Kněží budou musit pomáhat mladým katolickým laikům utvořit si spiritualitu, která by integrovala křesťanské hodnoty a ctnosti do různých okolností jejich každodenního života. Taková spiritualita jim umožní vidět a hodnotit ve světle křesťanské víry také takové

obyčejné práce jako jsou výpomoc v domácnosti, výměna plének nemluvňatům, svařování ocelových travers, práce kolem domu, najímání personálu do podniků, jízda do práce, konání nákupů či společná rodinná rekreace.

Čistě náboženské a liturgické funkce jistě mají v církvi velkou důležitost, avšak tyto funkce nejsou první rolí katolických laiků. Všichni laici také nemohou tyto funkce zastávat; všichni laici však jsou svým křtem povoláni, aby užívali svých talentů, Bohem svěřených darů a svých schopností k tomu, aby církev mohla i jejich pomocí náležitě vykonávat své poslání. V první řadě laici plní své poslání v církvi tím, že se chovají jako vzorní křesťané ve své práci, ve svém životě i při své zábavě. Jako společnost stojíme nyní v rozhodujícím údobí dějin. Svět zoufale potřebuje posvěcení. Potřebuje aby znovu našel svůj Kompas, směrovku své uměrnění k Bohu, k tajemství Boží skutečnosti, ke společenskému poznání a lásky, které by sdílel s Otcem, Synem i Duchem svatým. Obory, které je nutno hodnotit a přeměňovat ve světle křesťanské víry, jsou mnohé: postoj k válce a míru, k rozdělení lidí v rasy, ve dvě různá pohlaví a v sociální třídy, k ochraně a rozvoji lidského života, k velké důstojnosti a ceně lidského života ve všech jeho etapách. Proste křesťan musí „pokřesťanit“ lidskou potřebu žít v harmonii s přírodou, moudře hospodařit s bohatstvím přírodních zdrojů, které jsou určeny k dobru všech generací, přítomných i budoucích a nikdy neustávat v úsilí o sociální a ekonomickou spravedlnost doma i v zahraničí.

US biskupové svým „Programem respektu lidského života“ se pokoušejí utvořit v naší americké společnosti atmosféru, která by hájila a rozvíjela Boží dar lidského života v nejrůznějších životních okolnostech. Biskupové však k tomu potřebují pomoc a činnou účast každého věřícího katolíka.

Některí vážají účastnit se diskusí o veřejné politice proto, že myslí, že jim k tomu chybějí potřebné schopnosti. Jiní zase říkají, že by jejich příspěvek stejně neměl žádný účinek.

Tito realisté zcela správně poukazují na to, že je nutno vzít ohled na zdrcující roli, kterou ve věci sociálního a ekonomického života, doma i ve světě,

(Dokončení na str. 16)

**Buy U.S.
Savings Bonds**

VOICE OF THE NATION

O roli laiků

v americké společnosti.

(Pokračování ze str. 15)

zastávají svou politiku jednak vlády, jednak jiné velké sociální a ekonomické instituce.

V dnešním složitém světě však by nemělo být ponecháno všechno rozhodování jen vládám či jiným velkým institucím. Všichni občané musejí mít účast na utváření mravních ideálů, které mají vést tento náš národ. Naše účast na budování spravedlivého a mírového světa bude ovšem vždy úměrná naší schopnosti myslet a jednat podle vudčích mravních zásad, které je nutno respektovat při řešení nových problémů dnešního světa. Každý by měl považovat za svou zodpovědnost osvojit si znalost těchto zásad a podle svých možností tak ovlivňovat veřejnou politiku, aby tyto zásady v ní byly uplatněny. Toto je také myšlenka papeže Jana Pavla II., který řekl ve svém mírovém poselství na rok 1982: „Mír nemůže být budován pouze mocí vládců. Mír může být pevně postaven pouze tehdy, odpovídá-li pevnému rozhodnutí všech lidí dobré vůle. Vládcí musejí být podporováni a osvětováni veřejným míněním, které je povzbuzuje k dobrému, a které - v případě potřeby - také vyjádří svůj nesouhlas.“ V této perspektivě veřejné mínění zastává kladnou a zároveň omezující roli. Také poskytuje podporu pro nutné, avšak možná nepopulární iniciativy. Jinde zase klade hranice v provádění jasně pochybné vládní politiky.

V blízkosti třetího milénia křesťanství je náš úkol obrovský

V naší svobodné americké společnosti mají jednotlivci i skupiny stále možnost účastnit se veřejných debat o kterékoli záležitosti; toto je jednou z charakteristických známek americké demokracie. Jednotlivci i skupiny si však musejí kvalitou a souvislostí svých důkazů zasloužit právo na slyšení. Veřejné mínění samo není vždycky moudré a někdy není ani náležitě informované - politicky či mravně - protože je manipulováno. Snaha o utváření náležitě informovaného veřejného mínění - které by lidu poskytovalo správné mravní vedení a zároveň určovalo hranice vládní moci - je předním veřejným úkolem katolické církve.

Problémy o kterých jsem se svrchu zmínil, nejsou ovšem pouze záležitostmi církve. Jsou to problémy a záležitosti všelidské. My, katoličtí křesťané, máme povinnost se těmito problémy zabývat. Jako kvas v těstě musíme usilovat o posvěcení a přeměnu světa podle zásad Kristova evangelia. Tyto problémy jsou svrchovaně závažné; stejně velké musí být naše úsilí, vedené vírou, pomáhat tyto problémy řešit. K tomu účelu musíme dobře znát svou katolickou víru i mravouku a podle nich žít. Hluboká víra a důkladná znalost křesťanského náboženství nám poskytnou náležitě mravní směrnice, vnitřní sílu, povzbuzení a motivaci. Bez víry, pevného přesvědčení a důkladné znalosti toho, co chceme, se nakonec necháme unést proudem světa a světských hodnot. Necháme-li se pak strhnout světskými a materialistickými hodnotami, pak přestaneme být „solí země a světlem světa“, jak to od nás žádá Kristus. Ta potřebná vnitřní síla se živí z modlitby, z četby Písma sv. a ze svátostí.

Nyní před začátkem třetího milénia křesťanství vidíme, že úkol, který leží před námi, je nesmírný. Bůh nám však poskytuje zdroje, jichž potřebujeme, jako jednotlivci i jako společnost. Těchto zdrojů musíme užít moudře, účinně a tvořivě. Jako katolíci se můžeme přiblížit ke 21. století s důvěrou v případě, že naše slova a skutky, naše myšlení a naděje, naše zájmy a přednosti jsou výrazem naší katolické totožnosti a hodnot evangelia Božího Syna. Nechť se tedy Boží slovo hluboce zakoření v našem životě a v našem hlásání Kristova evangelia světu. My, katoličtí biskupové, vám chceme pomoci v prohloubení vaší víry a v nalezení takové spirituality, která vás povede k uplatnění křesťanských hodnot ve vašem denním životě; mějte v nás důvěru! My jsme vašimi bratřími v Kristu, vašimi služebníky, jedněmi z vás Božího lidu, a putujeme s vámi v tomto krásném Božím světě - i když často slzavým údolím a po hrboletých cestách - k věčnosti, do náručí téhož Otce Stvořitele všehomíra a všech lidí, který ve Svě Trojedinosti se Svým Synem, naším Spasitelem Kristem, Ježíšem z Nazareta a s Duchem svatým žije na věky věkův. Amen.

Archdiocese of Chicago

BERNARDIN APPOINTS DIRECTORS FOR HUMAN RELATIONS, ECUMENISM

Joseph Cardinal Bernardin has announced the appointment of Rev. Rollins Lambert as director of the archdiocesan Office of Human Relations and associate director of the Department of Community Services. The Cardinal has also announced the appointment of Sister Joan Monica McGuire, O.P., as director of the archdiocesan Office of Ecumenism. Fr. Lambert's appointment is effective June 15, while Sr. McGuire's term begins July 1.

In making the appointments, Cardinal Bernardin noted the „strong and relevant“ experiences both directors bring to their new posts.

Fr. Lambert, a Chicago-born priest ordained here in 1949, returns to the Archdiocese after 12 years with the United States Catholic Conference where he was Advisor for African Affairs and Human Rights Issues in the USSCC Office of Social Development and World Peace.

Sr. McGuire, a member of the Dominican Sisters of St. Catherine, Kentucky, has just completed a doctorate in sacred theology - with a concentration in ecumenical theology - at the Pontifical University in Rome.

Fr. Lambert, 65, will reside and assist at Immaculate Conception parish, 1415 N. North Park Avenue. Before his USSCC post, he served at St. Malachy, St. Dorothy, and St. James (Wabash Avenue) parishes in Chicago. He was also the director of Calvert House, the Newman Center at the University of Chicago. He has an undergraduate degree in political science from the University of Chicago and has done graduate studies there in anthropology.

Sr. McGuire, 55, was president of her religious congregation from 1972-80 and has most recently served as Regional Administrator pro-tem for the

order's eastern region. She was Scholar in Residence at the Ecumenical Institute for Theological Research in Jerusalem in 1981, acting at the same time as Assistant Director of the Hope Center for Inter-Faith Understanding. She earned her master of arts in systematic theology at Loyola University, and her teaching career includes two local schools, the Academy of Our Lady (Chicago) and St. Michael School (Orland Park).

Sr. McGuire and Fr. Lambert succeed Msgr. John Egan, who is retiring July 1 as director of the Office of Human Relations and

Ecumenism. Msgr. Egan has accepted a post as special assistant to the president of DePaul University, to head a new office of community affairs.

Coincident with these appointments, the archdiocesan Office of Human Relations and Ecumenism will separate in order to better achieve its associated but distinct community and religious goals. The Office of Human Relations will pursue the focus on neighborhoods, racial, and civic affairs, while the Office of Ecumenism will continue to build inter-religious understanding and cooperation.

HISTORY OF HOLY TRINITY PARISH IN PROTIVIN, IA.

The first church in Protivin was built in 1878 on a tract of land donated by Mr. Frank Chyle who bought the land from the government and also the land where the town is located. It was named after Protivin, Czechoslovakia where Mrs. Chyle (Mary Jira) was born and lived until she was sixteen years of age.

In 1881 Rev. Anthony Ambroz came from Czechoslovakia to be the first resident pastor. On account of illness he had to return so occasionally Rev. Francis Ehrenberger from Spillville and Rev. Bohumil Kramolis from Fort Atkinson came to say Mass. Also later when Rev. Thomas Bily became pastor of Spillville he attended Holy Trinity as a mission.

The wooden structure was built under the direction of Rev. Francis L. Mikota who was pastor of St. Wenceslaus in Spillville. The parish house was built in 1895 when Rev. Francis Vrba was pastor since the year 1890. Rev. J.P. Broz arrived in 1895. In 1896 the first grade school was built and taught by the Sisters of St. Francis. Rev. Francis Vrba returned in 1900 to

1906 followed by Rev. Rudolph Lakomy. In 1907 the new brick church was built. Since then the town grew. Father Lakomy died in 1925 and was buried in the cemetery adjoining the church. Rev. L. B. Kucera came in 1925 and the following year it was decided to build a new school for twelve grades. It was completed in 1927. The school was named Rudolphinum in memory of Rev. Lakomy.

On July 7, 1928, the golden jubilee of the parish was celebrated. In 1930 Rev. Ludvik Kucera was appointed Bishop of Lincoln, Nebraska so Rev. Vaclav Hradecky was appointed pastor. In 1946 Rev. Jaroslav Skluzacek was appointed pastor. The Holy Trinity Grade School was built in 1955. Rev. Francis A. Lana became pastor in 1966. In 1971 Rev. Stanley Hayek came to our parish as pastor. In 1976 a new parish rectory was built. In the fall of 1976 Rev. John P. Ptacek became the pastor. On August 12th and 13th, 1978, the parish centennial was held.

For generations we have had many good recipes handed down to us which we want to share with others. We hope you and your friends will enjoy them as much as we have.

Rev. John P. Ptacek, Pastor

COMMERCIAL NATIONAL BANK

Special Service for Special People

Main Bank
3322 South
Oak Park Ave.
Berwyn, Illinois
60402
Manor Branch
5919 West
35th Street
Cicero, Illinois
60650
ALL PHONES:
484-0800